

Ι Ρ Ι Ε

ΑΘΗΝΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ Διὰ τὴν Ἑλλάδα ἑτησίως δραχμὰς 6 — Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φράγκα χρυσᾶ 7.

Ἔτος Δ'.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ὁδὸς Κλεισθένους ἀριθ. 1 ὀπισθεν Δημαρχίας

Ἀριθ. 1 (15)

15 Μαΐου 1901

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Φ. ΚΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀπὸ τὰ «Τραγούδια τοῦ σπητιοῦ» («Τὸ φιλί το ὕ πα τ έ ρ α μ ο υ») («Ἡ ἁμαρτία τῆς Μάννας μου») ποιήματα Γεωρ. Στρατήγη. — Ἱστορικὰ Μεσαιωνικὰ παράξενα Ἀφορισμοὶ ὑπὸ Εἰρηναίου Ἀσωπίου. — («Ἀπὸ τὰς Χιμαίρας») (ποίημα) ὑπὸ Κώστα Καιροφύλα. — («Παιδίσκη») διήγημα ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ μεταφρασίς Ὀρέστου. — Ἀπάντησις τοῦ Τολστόη εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ρωσσίας. — Ἡ τελευταία ποίησις Πάπα Λέοντος Γ'. μεταφρασίς ἐκ τοῦ Λατινικοῦ ὑπὸ Σπυρ. Δε-Βιάζη. — Αἱ δύο διαθηκαὶ ὑπὸ Πολυβίου Δημητρηκοπούλου (ἀποσπάσματα). — Μουσεῖον. — Κοινωνικὸν Δεκαπενθήμερον.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Π. ΙΑΣΕΜΙΔΟΥ (Ὁδὸς Ἀριστείδου ἀριθ. 3)

1901

Α Δ Ε Λ Φ Ο Ι Μ Α Λ Τ Σ Ι Ν Ι Ω Τ Η

ΟΔΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ ΑΡΙΘ. 9. — ΑΘΗΝΑΙ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ κυνηγετικών και πολεμικών ειδών. — ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ καλύκων, καψυλιών και φυσιγγίων.

Παρακαταθήκη από

φλανέλλας, εσώβρακα και κάλτσες Lairitz αντιρευματικές.

Το μόνον ασφαλές και αποτελεσματικόν μέσον τῆς καταπολεμήσεως τῶν ρευματισμῶν εἶνε νὰ ἐνδύεσθε μὲ

φλανέλλας, εσώβρακα και κάλτσες τοῦ ἐργοστασίου

Λ Α Ι Ρ Ι Τ Ζ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ (Ἐν Κορίνθῳ)

Ἰωάννου Σαργολόγου

Καθαριότης και περιποιήσις ἐξαιρετική, τὸ μόνον ξενοδοχεῖον τῆς Κορίνθου. Δίδει και φρξητὸν κτλ κτλ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΠΑΝΑΣΚΑΣ

Ῥάπτης Στρατιωτικῶν Ἐνδυμάτων.

Κομψότης, εὐθηνία, καλαισθησία. Ὅλος ὁ στρατιωτικὸς κόσμος εἰς τοῦ Μπαλάσκα.

**ΜΕΓΑ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ Γ. ΜΠ ΞΜΠΑ
ΕΝ ΑΡΓΕΙ**

Ἄπαντα τὰ εἶδη τῆς πολυτελείας, ὑφάσματα γυναικεία και ἀνδρικά, ἀρώματα, μεταξωτά, μάλλινα κλπ. ἅπαντα εἰς τιμὰς λογικὰς.

Μοναδικὸν κατάστημα

ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Κ. ΟΙΚΟΜΟΜΟΥ (Ἐν Ναυπλίῳ)

Καλλιτεχνική και εὐσυνειδήτος ἐργασία, φωτογραφικαὶ μεγεθυσεις φυσικοῦ μεγέθους και ὅ,τι δῆποτε ἀνάγεται εἰς τὴν φωτογραφίαν θὰ τὸ εὐρητε εἰς τὸ φωτογραφεῖον τοῦ ρέκτου και φιλοπροόδου κ. Οἰκονόμου.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ (ΕΝ ΤΡΙΠΟΛΕΙ)

Ἄντ. Λεμν ἢ Πετροπούλου

Καθαριότης περιποιήσις δωμάτια εὐάερα κλπ.

ΜΕΓΑ ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΟΝ (Ἐν Τριπόλει)

ΑΔΕΛ. ΣΕΡΕΤΟΠΟΥΛΟΥ

(Ἐπὶ τῆς πλατείας και κάτωθι Ἁγίου Βασιλείου)

Τὸ μεγαλύτερον καπνοπωλεῖον τῆς Τριπόλεως, καπνὰ Ἐηρομέρου, Λαμίας, Θεσσαλίας, καπνὰ και σιγαρέτα ἀρωματικὰ ἐφάμιλλα τῶν Αἰγυπτιακῶν.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Ἐμπορικὸς πρᾶκτωρ

Ἐν Πειραιεὶ Ὀδὸς Τσαμαδοῦ 9.

Ἐν Πάτραις Ὀδὸς Ἁγίου Νικολάου 33.

Paris Rue Française 7

ΠΡΑΚΤΩΡ ΤΟΥ BUREAU VERITAS

Registe international de clasrification de navires
administration 8 Place dela bourse Paris.

Πρᾶκτωρ διαφόρων ἀσφαλειῶν.

Προμήθεια δλων σχεδὸν τῶν ειδῶν τοῦ ἐμπορίου ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ.

ἐμπνερικὰ ἀλληλογραφία.

ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΟΛΟΧΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ Σ. ΚΥΡΝΑΣΙΟΥ

Ἐν ΒΟΛΩ, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς

Ἀποθήκη Δερμάτων

Ἄπαντα τὰ δέρματα ἐγχώρια και εὐρωπαϊκὰ. Δέρματα Ρωσσίας, χονδρική πώλησις μουσαμάδων Ἀγγλίας.

Ὀδοντοῖατροεῖον Δημ. Γ. Κιούση ὀδοντοῖατροῦ χειροῦνοῦ, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καλαμπάκας παρὰ τὴν ἐκκλησίαν Ἁγ. Νικόλαος ἐν Τρικκάλοις. Ὁ ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ἐν Ἀθῆναις εὐδοκίμως ἐργασθεὶς ὀδοντοῖατρος κ. Δ. Κιούσης ἐγκατασταθεὶς ὀριστικῶς ἐν Τρικκάλοις, ἱδρυσε τελειοτάτην Κλινικὴν ἀναλαμβάνων τὴν ἐκρίζωσιν, σφράγισιν και τελείαν ἐφαρμογὴν και κατασκευὴν τεχν. ὀδόντων.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ (Ἐν Τριπόλει)

ΑΝΤ. ΠΑΤΡΙΝΕΛΗ

Πλουσία συλλογὴ ὑφασμάτων ἀνδρικών και γυναικείων. Τιμὰι συμφέρουσαι.

ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ ΕΠ. ΝΑΤΣΙΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΝ ΒΟΛΩ παρὰ τὴν προκυμαίαν.

Ζῦθος Φιξ ἔξοχος και ὄλα τὰ εὐρωπαϊκὰ ποτά. Πρὸς τούτοις Μαστίχα Χίου, οὔζο Τυρνάβου και μεζέδες.

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΕΣΚΟΥ

(Πλατεία Συντάγματος (οἰκία Γ. Καλλιγᾶ)

Κομμωτῆς Θεάτρων

Πλήρης συλλογὴ ἀρωμάτων τῶν καλλιτέρων Εὐρωπαϊκῶν ἐργοστασίων. Αναγνωστήριον πλήρες, ὄλαι αἱ ἑλληνικαὶ ἐφτμερίδες και ξένα περιοδικά.

ΑΜΑΞΟΠΟΙΕΙΟΝ ΜΙΧ. ΣΚΟΡΔΑΡΑ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ (Ὀδὸς Ἀσωμάτων 12.)

Τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.

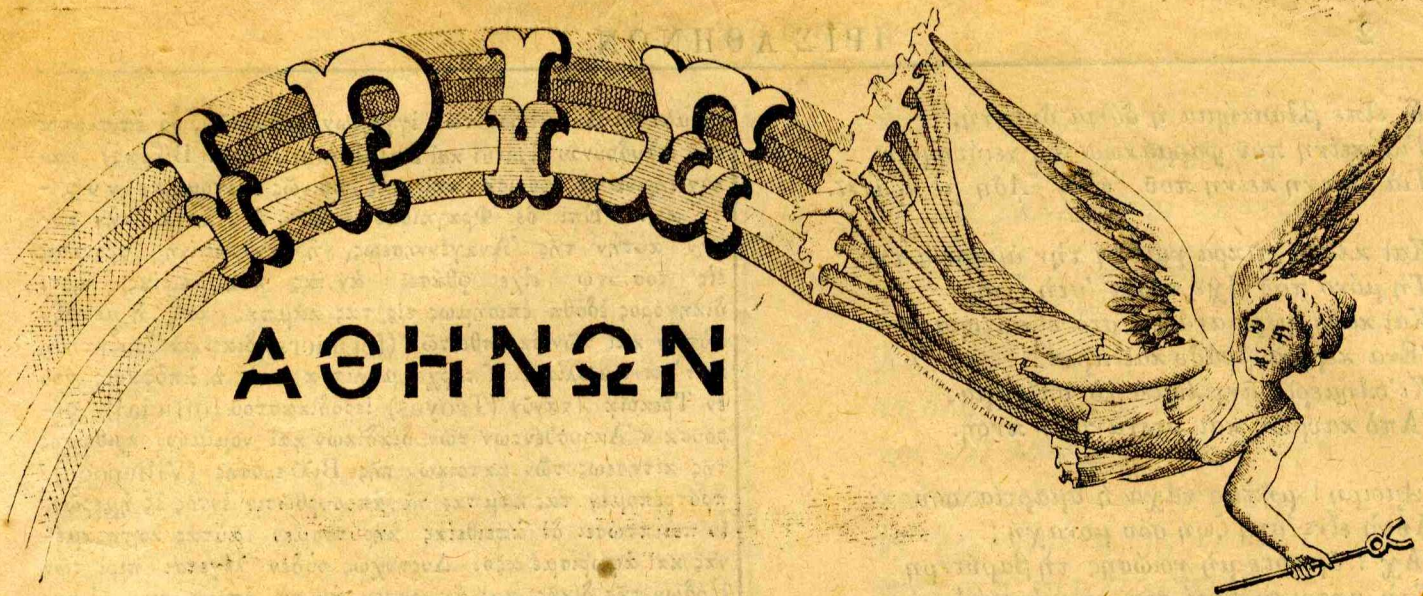
Κατασκευάζει τὰς τελειοτέρας ἀμάξας Λανδώ, Βιτώριας, Κουπέδες καθὼς και Κάρρα. Λεωφορῖα παντὸς εἶδους ἐφάμιλλα και στερεώτερα τῶν εὐρωπαϊκῶν τοιοῦτων.

ΠΑΡΙΣΙΝΟΝ ΚΟΥΡΕΙΟΝ Χ. Δ. ΚΟΥΛΟΥΚΗ

ΕΝ ΤΡΙΠΟΛΕΙ (Ὀδὸς Γορτυνίας)

Τὸ τελειότερον, τὸ εὐπρεπέστερον τὸ και καλλιτεχνικώτερον κούρειον εἶνε τοῦ καλαισθῆτου κ. Χ. ΚΟΥΛΟΥΚΗ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

Έτος Δ'.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Άριθ. 1 (15)

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

Έσωτερικού Δρ. 6—Έξωτερικού Φρ. χρ. 7

15 Μαΐου

Κ. Φ: ΚΛΑΔΟΣ

Μετὰ βραχεῖαν διακοπὴν εἰσερχόμεθα εἰς τὸ Δοῦν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς μας ἔτος. Καθῆκον ἐπιβεβλη- μένον θεωροῦμεν νὰ ἐκφράσωμεν τὰς ἀπειροὺς εὐ- χαριστήσεις μας εἰς τε τοὺς κ. κ. συνεργάτας τῆς «Ἴριδος Ἀθηνῶν», τοὺς τιμήσαντας ἡμᾶς διὰ τῆς πολυετίας συνεργασίας των καὶ τοὺς κ. κ. συν- δρομητὰς τοῦ ἔσωτερικοῦ καὶ ἔξωτερικοῦ τοὺς ἐν- θαρρύναντας διὰ τῆς ἀμερίστου ὑποστηρίξεώς των, τὸ μὲν δυσχερὲς ἔργον ἡμῶν.

Συναισθανόμενοι τὰς ὑποχρεώσεις δι' ὧν περι- εβλήθημεν, θέλομεν καταβάλλει πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν, ὅπως φανῶμεν ἀντάξιοι τῶν προσδο- κῶν τῶν κ. κ. συνδρομητῶν μας. Ἐξασφάλισαν- τες ἤδη τὴν συνεργασίαν διακεκριμένων παρ' ἡμῶν λογίων καὶ παρακολουθοῦντες τὰς προόδους τοῦ περιοδικοῦ τύπου εὐελπιστοῦμεν, ὅτι θέλομεν τύχη τῆς αὐτῆς ὡς καὶ μέχρι τοῦδε ὑποστηρίξεως.

Ἡ Διεύθυνσις

Δημοσιεύομεν τῇ συγκαταθέσει τοῦ ἐμπνευσμένου ποιητοῦ κ. Γεωργ. Στρατήγη δύο ποιημάτια του ἐκ τῆς ἀρτίως ἐκδοθείσης ποιητικῆς συλλογῆς του ὑπὸ τὸν τίτλον «Τραγούδια τοῦ Σπητιοῦ».

Πρώτην φράσιν ψάλλεται τὸ Ἑλληνικὸν σ π ἦ τ ι μετὰ τόσης ἐμπνεύσεως καὶ χάριτος· ὅ. τι καλῶν εἴπη- τις εἶνε ἀνεπαρκὲς ὅπως ἐκφράσῃ τὴν χάριν τῶν ἐμπνευσμένων στροφῶν τοῦ κ. Γ. Στρατήγη, ἀντὶ δὲ πάσης ἄλλης κρίσεως δημοσιεύομεν «Τὸ φίλι τοῦ Πατέρα μου» καὶ τὴν «Ἀμαρτίαν τῆς Μάννας μου» χάριν τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν. Τὸ κάλ- λιστον περιοδικὸν «Τὰ Παναθήναια» εἰς ἐνδειξιν τιμῆς πρὸς τὸν διαπρεπῆ συνεργάτην μας προ- ἔβη εἰς τὴν ἐκδοσιν τῆς τελευταίας ταύτης ποιητικῆς συλλογῆς τοῦ κ. Στρατήγη.

Ἡ ἐκδοσις εἶνε πρωτοφανὴς διὰ τὴν Ἑλλάδα·

διότι πλὴν τῆς καλλιτεχνικῆς ἐργασίας τῶν κ. Μάισονερ καὶ Καργαδούρη, ἐξετυπώθη ἐπὶ ἐκλεκτοῦ χάρτου (παπύρου).

Τιμᾶται δραχ. 3 διὰ τὸ ἔσωτερικὸν καὶ φρ. χρ. 3 διὰ τὸ ἔξωτερικόν.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς «Ἴριδος» ἀναλαμβάνει τὴν προμήθειαν τῶν τραγουδιῶν τοῦ «Σπητιοῦ» διὰ τοὺς κ. κ. συνδρομητὰς τῆς.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΗ

ΤΟ ΦΙΛΙ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ ΜΟΥ

Ἄπ' ὄλες τῆς χαρὲς μου ἢ πειδ βαθύτερη,
Κι' ἀπ' τὸ γλυκύτερό μου ἀκόμα πόθο,
Κάτι ποῦ μοῦ χαρίζει τὸν παράδεισο,
Καὶ κάτι ποῦ βαθεῖα ἴστα σπλάχνα νοιώθω,
Εἶνε νὰκούω τὸ γέρο τὸν πατέρα μου
Νὰ λέῃ πῶς ἀγαποῦσαν οἱ παλαιοί,
Καὶ—τί ντροπή!—πῶς ἔδωσε στή μάννα μου,
Πρὶν πατρευτοῦνε ἀκόμα, ἓνα φίλι!

Κ' ἐνῶ γελᾶμε γύρω μὲ τὴ μάννα μας,
Ποῦ ἀκόμα κι' ὡς τὰ τώρα κοκκινίζει,
Στὰ σωθικά μου μέσα ξάφρον αισθάνομαι
Κάτι ποῦ μὲ κεντάει καὶ φτερουγίζει,
Ἐὰν κάποιου μακρυνοῦ πουλιοῦ κελάδημα,
Ποῦ μέσ' τὸ δάσος νύχτα ἀντιλαλεῖ.
Μὴν εἶσαι σύ, ψυχὴ μου, σπῖθα, ποῦ ἀναψες
ἀπὸ τὸ πρῶτο ἐκεῖνο τοὺς φίλι;

Ἡ ΑΜΑΡΤΙΑ ΤΗΣ ΜΑΝΝΑΣ ΜΟΥ

Ἄθελα ἀκούω τὸν πόνο τῆς μητέρας μου
Ποῦ λέει κρυφὰ σ' ἐξομολογητῆ.
Στὴν Παναγιά μιὰ μέρα ἐβαρυνώμηνσε,

Κ' εἶπε βλαστήμια ἢ δόλια δυνατῆ,
Γιὰ κείνη ποῦ φαρμάκωσε τὴ νειότη μιν
Γιὰ κείνη κείνη ποῦ σὶδὸν Ἄδη με κρατεῖ.

Καὶ κλαίει πικρὰ γιαντὴ τὴν ἁμαρτία της
Τῆ μόνο ποῦ εἶχε κάνει στὴ ζωῆ,
Καὶ κάθε μέρα ἀνάβει στὰ εἰκονίσματα
Ἐνα κεράκι βράδν καὶ πρωί
Κι' ὀλημερίς ἀντιλάλει τὸ σπῆτι μας
Ἀπὸ καυμῶν καὶ στεναγμῶν προῆ.

Ἄμοιρη! μήπως τάχα ἡ ἁμαρτία σου
Αὐτὴ εἶνε στὴ ζωῆ σου μοναχῆ;
Ἄχ! ἄμποτε μὴ νοιώσης τὴ βαρύτερη
Στὴ μητρικὴ ποτέ σου τὴν ψυχῆ!
Μάννα πτωχῆ, γιατί σὶδὸν κόσμον μ' ἔφερες
Καὶ μούδωσες καρδιά, μάννα πτωχῆ;

Ἡ Διεύθυνσις τῆς «Ἴριδος» εὐχαρίστως ἀγ-
ρέλει εἰς τοὺς ἀναγνώστας αὐτῆς, ὅτι θέλει τοῦ
λοιποῦ φιλοξενεῖ εἰς τὰς στήλας τῆς πριτόντα τοῦ
νευρώδους ὄσον καὶ γλαφυροῦ καλάμου τοῦ κυρίου
Εἰρηναίου Ἀσωπίου, σχόντος τὴν εὐγενῆ καλω-
σύνην νὰ παρέξῃ ἡμῖν τὴν συνεργασίαν του. Ἐν
τῇ τελευταίᾳ σελίδι δημοσιεύομεν ἀγγελίαν τῶν
προσεχωῶς ἐκδιδομένων ἀνεκδότων καὶ δυσσευρέτων
ἔργων τοῦ ἀκαμάτου λογίου. Ἐξ αὐτῶν θέλομεν
δημοσιεύσει τινά, ἀρχόμενοι σήμερον ἀπὸ τοῦ:
«Ἀφορισμοῦς».

Ἡ Διεύθυνσις.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ

ΑΦΟΡΙΣΜΟΙ

Γρηγόριος ὁ Ι'. Πάπας Ρώμης (1271—1276), πε-
ριοδεύων κατὰ τὸ 1255 τὴν Ἰταλίαν καὶ εὐρισκόμενος παρὰ
τῆ Φλωρεντίας, ἐν ἣ εἶχε προλαβόντως ἀπαγορεύσει πᾶσαν
ἱεροτελεσίαν, ὅπως τιμωρήσῃ τὴν πρὸς τοὺς ὁμόφρονας τῶν
Πάπᾶ Γιβελλίνους ἐχθρὰν αὐτῆς, ἀπηξίωτε νὰ εἰσέλθῃ εἰς
τὴν πόλιν, καθὼς ὑπὸ ἀπκχόρευσιν διατελοῦσαν. Ἐπειδὴ
ὁμως ὁ τὴν Τοσκάνην διαβρέχων Ἄρνως, ἕνεκα πολυμο-
βρίας, εἶχεν ἤδη πλημμυρήσει, καὶ καταστῆ ἀδιάβατος, ὁ
Γρηγόριος ἠναγκάσθη νὰ διέλθῃ αὐτὸν ἐπὶ μιᾶς τῆς πό-
λεως γεφύρας. Ὑψώσας δὲ τότε τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρα-
νὸν ἀνεκάλεσε τὸ ἐπιτίμιον, εὐλογήσας ἐπὶ τῇ διαβάσει τὰ
πλήθη. Ἄλλ' ὡς περιῆλθεν εἰς τὴν ἐτέραν ὄχθην καὶ ἀμέ-
σως ἀφώρισε τὴν τε πόλιν καὶ τοὺς κατ' οἴκους ἀνακράζων
μετ' ὀργῆς τὸ τοῦ προφητᾶνακκος: *In crimo et froeno
maxillas eorum costringe* ἤτοι: Ἐν κηυφ καὶ
χαλινφ τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἄγξεις
τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σέ. (Ψαλ. ΛΑ', 9.)

Ἡ τῶν ἀφορισμῶν μανία κατὰ τὴν Μέστον Αἰῶνα ἐπὶ
τοσοῦτω εἶχε προβῆ, ὥστε πολλάκις οὐδ' αὐτῶν τῶν ζῶων
οἱ ἀφορίζοντες ἐφείσθησαν. Ἀφ' οὗ αἱ Σύνοδοι, οἱ Πάπαι,
οἱ ἐπίσκοποι καὶ ἄν τις ἄλλος ἀφώρισαν τοὺς ἀνθρώπους,
ἐκ τῶν ἡγεμόνων μέχρι τῶν ἡθροπιῶν, ἐπέπεσαν κατὰ
τῶν ζῶων, μὴ ἔχοντες πλέον τί νὰ ἀφορίσωσιν. Ἐπὶ μετὰ
τὴν ἐν Ρημίφ (Reims), παρὰ Στράβωνι Δουρικορτόρφ τῷ
1119 συγκροτηθεῖσαν Σύνοδον, ἦτις βαρὺν ἐξέπεμψεν ἀφο-

ρισμὸν κατὰ πάντων τῶν ἐγγάμων κληρικῶν, ὁ ἐπίσκοπος
τοῦ Λαυδούνου (Laon καὶ Laudanum, ἀρχ. Βίβραξ) κα-
λὸν ἔκρινε νὰ ἀφορίσῃ καὶ τὰς κοινῶς λεγομένους νυφί-
τζαζ. Ἐπὶ δὲ Φραγκίσκου τοῦ Α' κατὰ τὴν αὐ-
γὴν αὐτὴν τῆς Ἀναγεννήσεως, ἡ ἀνθρωπίνῃ φρόνησις
εἰς τοσοῦτω εἶχε φθάσει ἀνίας καὶ μωρίας, ὥστε
δικηγόρος ἐδόθη ἐπισήμως εἰς τὰς κάμπας καὶ ἡ μεταξὺ
αὐτῶν καὶ τῶν ἐκμισθωτῶν (fermiers) διαφορὰ ἐσυζητήθη
κατ' ἀντιμωλίαν. Ὑπάρχει μάλιστα καὶ ἡ ἀπόφασις τοῦ
ἐν Τρεκοίξ (τανῦν (Troyes) ἱεροδικαστοῦ (official) φέ-
ρουσα «Ἀκροθλέτων τῶν διαδίκων καὶ νομίμου κριθείσης
τῆς αἰτήσεως τῶν κητοίκων τῆς Βιλ' ενόσης (Villenoce),
προτρέπομεν τὰς κάμπας νὰ ἀποσυρθῶσιν ἐντὸς ἑξ ἡμερῶν,
ἐν περιπτώσει δὲ ἀπειθείας κηρύττομεν αὐτὰς κατηραμέ-
νας καὶ ἀφωρισμένας». Δυστυχῶς οὐδὲν λέγεται περὶ τῶν
ἐξόδων τῆς δίκης, καὶ ἄγνωστον ἂν τὰ ἐπλήρωσαν αἱ κα-
ταδικασθεῖσαι κάμπαι, ἄλλως τε δὲν πρέπει νὰ ἦσαν ὑπέ-
ρογκα, τοῦ χαρτοσήμου μὴ ὄντως εἰσέτι ἐν χρήσει.

Ἦττον λαμπρὰ τὰ χρονικά τῶν ἀκρίδων δὲν κοσμοῦν-
ται, ὡς τὰ τῶν συναδέλφων ζωφίων, δι' ἐπισκοπικῶν ἀ-
φορισμῶν καὶ δικαστικῶν ἀποφάσεων· ἡ διαγωγή των οὐ-
δέποτε ἐτάραξε ἀρχιερατικὴν χώνευσιν ἢ διέκοψε δικαστῶν
ὑπνον. Χάρις εἰς τὸ εὐάγωγον αὐτῶν ἦθος εὐκόλως ὁ ἅγιος
Θεοδόσιος ὁ Κοινοβιάρχης οὐ ἡ μνήμη ἐορτάζεται τὴν 11
Ἰανουαρίου, ἡδυνήθη νὰ ἐπαναγάγῃ αὐτὸς εἰς τὴν εὐθείαν
ὁδόν, καὶ τοὶ ἀκανθῶδη οὐσαν πείθων αὐτὰς νὰ ἀφήσωσι
ἀδελφῆ τὰ σπαρτὰ καὶ νὰ τραπῶσιν ἐπὶ τὰς ἀκάνθας.
Ἄλλὰ περὶ αὐτῶν ἠρώμεν τὸν λόγον τῷ βιογράφῳ τοῦ ἁγίου.
ἀπερχομένου εἰς τόπον ὑπὸ ἀκρίδων καταμαστιζόμενον.
«Φθᾶσας οὖν (ὁ Θεοδόσιος) εἰς τὸν τόπον ὅπου ἐγένετο τὸ
κακόν, λέγει ὁ πάτερ Συμεὼν (1), ἕκαμε πρότερον δέησιν
πρὸς Θεὸν ἰκέσιον, ἔπειτα λαμβάνει ἕνα βροῦχον καὶ μίαν
ἀκρίδα εἰς χεῖράς του καὶ λέγει ταῦτα πρὸς ἐκεῖνα, ὡς περ
νὰ ἦσαν λογικὰ νὰ ἐκταλαμάθωνον: «Ὁ κοινὸς Δεσπότης
σὰς πριστάσει νὰ μὴ ζημιωνεταὶ τοὺς πτωχοὺς νὰ τρώ-
γετε τὴν ζωοτροφίαν τους».

Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ὅσιος (ὁ θαυμασίος διηγήματος!) ἐπκ-
ραμέρισεν ὄλον τὸ πλῆθος τῆς ἀκρίδο καὶ τ' ἄλλα ζωφύ-
φια, καὶ δὲν ἕκαμαν πλέον τινὰ ζημίαν, οὔτε ἀπὸ τόπον
εἰς τόπον μετέβαινον, ἀλλὰ καὶ εἰς ὁμοῖον χωράφι ἦσαν
δὲν ἐκάθιζαν εἰς τὰ γεννήματα ἢ εἰς χορὰρια βρώσιμα,
ὡς περ νὰ εἶχον φιλίαν με ταῦτα, ἀλλὰ ἔτρωγαν τὰς ἀκάν-
θας καὶ ἄλλα ἄχρηστα χορτάρια· ταῦτα μὲν ἕκαμε μόνος
τ. οὐ ὁ ἅγιος. Ἄλλην φορὰν δὲ πάλιν ἦτον εἰς ἄλλο χω-
ρίον αὐτὴ ἡ ἀσθένεια, καὶ ἠφανίζοντο ἀπὸ τὸ πλῆθος τῆς
ἀκρίδος καὶ ἐφθείροντο ὁλοτελα τὰ γεννήματα· ὁ δὲ ἅγιος
ἐγένευσεν ἕνα ἀγγεῖον λάδι, καὶ κάμνοντας εὐχὴν εἰς αὐτὸ
τὸ ἠυλόγησε καὶ στέλλει το με εὐσεβεῖς καὶ φιλοθέους ἀν-
θρώπους εἰς τὸ ρηθὲν χωρίον, καὶ παρευθεῖς ἔφυγεν ὄλη ἡ
ἀκρίδα καὶ ἠφανίσθη.»

Τὰ δύο ταῦτα γεγονότα τρανῶς ἀποδεικνύουσι τὸ εὐά-
γωγον τῶν ἀκρίδων τοῦ καιροῦ ἐκείνου. Ἄν δὲ σήμερον
κατήνησαν αὐταὶ μίαν τῶν πολλῶν τῆς Ἑλλάδος πληγῶν,
ἐμφανισθεῖσαι μάλιστα ἐσχάτως καὶ εἰς αὐτὰ τὰ πρόθυρα
τῶν Ἀθηνῶν, εἰς Ἀμαρούσιον καὶ εἰς Ψυχικό, ὅπου τὸ
περίφημον μέλι τοῦ Παυλίδου, —δθεν καὶ Ἀκρίδες Μελιθρε-
πτοί—, εἰς τοῦτο πταίουσιν ἀνανηρήτως οἱ χωρικοὶ, οἵτινες
ἀντὶ νὰ ἐπιζητήσωσι τὴν ἀπομάκρυνσιν αὐτῶν διὰ λόγων
καὶ φιλικῶν προτροπῶν, προστρέχουσιν ἀπ' ἀπεναντίας εἰς

(1) Ὅρα «Νέον Παράδεισον», σελ. 281, ἐν Βενετία 1861.

τὴν βίαν, ἐνῶ δὲ τῆς λαλιᾶς καὶ αὐτοὺς ἔτι τοὺς ὄφεις ἠδυνήθη ὁ ἄνθρωπος νὰ ἐξημερώσῃ. Καὶ εἶνε μὲν ἀληθές, ὅτι ὄφεις παρίσταται ἐν τῇ Γραφῇ ὡς τὸ φρονιμώτατον πάντων τῶν θηρίων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν ἐποίησε Κύριος ὁ Θεός, (1) ἐνῶ περὶ συνέσεως τῶν ἀκρίδων οὐδὲν οὐδαμῶς λέγεται, ἀλλ' ἡ εὐτέβεια ὑπερτερεῖ τῆς φρονήσεως — ἥτις λεχθήτω ἐν παρενθέσει, οὐχὶ πάντοτε φέρει εἰς τὸν παράδεισον, ἀποδειξίς ὁ ἐκεῖθεν, ἐκδιωχθεὶς ὄφεις, — καὶ αἱ ἀκρίδες εἶναι εὐσεβεῖς. Αἱ ἀκρίδες, λέγει γνωστός τις τῶν ζῴων βιογράφος (2), ἐνεκα τῆς μεγάλης οἰκειότητος, ἣν συνήψαν εἰς τὰς ἐρήμους τῆς Θεβαΐδος μετὰ τῶν ἁγίων ἀναχωρητῶν, τοσούτῳ ἐρυτεύθησαν ἐκ τῆς ἀκαμάτου αὐτῶν πρὸς τὸν Θεὸν ἰκεσίας, ὥστε δὲν ἐβράδυναν νὰ μιμηθῶσι τὸ εὐσεβὲς τῶν ἀσκητῶν ἔθος, κρατοῦσαι ἐσταυρωμένους ἐπὶ τοῦ στήθους τοὺς μικροὺς αὐτῶν πόδας μετὰ γλυκείας καταλύξεως, δι' ὅπερ ἐχαιρετήθησαν ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἀκρίδες Ἰκετίδες Sauterelles pieuses.

Εἰρηναῖος Κ. Ἀσώπιος.

ΑΠΟ „ΤΑΣ ΧΙΜΑΙΡΑΣ“

I

Παίζει γλυκὰ στοῦ μπάττη
τῆ δροσερῆ ἀγκαλιά του
ἡ κόμη της ποῦ δέρνεται
σὰν τὸ ἀφρό κυμάτου,
καὶ λές πῶς λάμπει καὶ τι
ποῦ σὰν χρυσάφι φαίνεται
καὶ νοιώθω τὴν σιὸ μάτι
Νεράϊδα τοῦ κυμάτου.

II

Δέρνει τὰ ὀλόξανθα μαλλιά
τ' ἀδιάντροπο τ' ἀγέρι
καὶ μὲ τοῦ μπάττη τὰ φιλιὰ
χαϊδεύει της τὸ χέρι
κι' ἡ ραγισμένη μου καρδιά
ἐκεῖνην ποθεῖ ταῖρι
ποῦ δέρνει της τὰ ὠραῖα μαλλιά
τ' ἀδιάντροπο τ' ἀγέρι.

III

Ὁ ἥλιος ποῦ θωρούσαμε μαζὺ
νὰ γέρνῃ πρὸς τὴ δύση
καὶ τὸ στερνὸ σ' ἐσέ φιλι
νὰ θέλῃ νὰ χαρίσῃ

(1) Γεν. ΠΙ, 1.

(2) Ὁρα Α. de Saint Gervais : Histoire des animaux.

κύττα τον, βιάζεται πολὺ
καὶ θέλει πλεία νὰ σβύσῃ
σὰν τὰ μαλλιά του ξάνοιξε
καὶ γέρνει πρὸς τὴν δύση

III

Λάμπουν στὸν ἥλιο ἀντικρὺ
τὰ ὀλόχρυσά της τὰ μαλλιά
κοὶ μου λαβώνουν τὴ πτωχὴ
καὶ πονεμένη μου καρδιά,
κι' ἡ μαγεμένη της ματιὰ
πέφτει σ' ἐμὲ περαστικὴ
ἐνῶ τὰ ὀλόχρυσά μαλλιά
λάμπουν στὸν ἥλιον ἀντικρὺ.

Κώστας Καιροφύλας

ΠΑΙΔΙΣΚΗ

(Ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ ἀληθῆς ἱστορίας τοῦ XVII αἰῶνος)

Ὁ δὸν Μιχαὴλ δὲ-Γράντζο, ἀρχηγὸς ἤδη εἰς τὸ ἰσπανικὸν στράτευμα, περὶ τὰ τέλη τοῦ 17οῦ αἰῶνος, ἔζη ἐν τῇ πόλει τοῦ Ἀγ. Σεβαστιανοῦ τῆς Γουίπουσκός, μετὰ τῆς συζύγου του καὶ τῆς μονογενοῦς θυγατρὸς των, ὀνόματι Καταλίνας. Ὁ Μιχαὴλ ἠσθάνετο οὐ μικρὰν λύπην διὰ τὴν στέρησιν υἱοῦ προωρισμένου νὰ κληρονομήσῃ τὸ ἀρχαῖον καὶ ἀκηλίδωτον ὄνομα τῆς οικογενείας αὐτοῦ, μολοντί ἐφαίνετο ὅτι ἡ φύσις ἠθέλησε νὰ ἀντισταθμίσῃ διὰ τὴν στέρησιν ταύτην, προκίσασα τὴν μικρὰν Καταλίαν δι' ἀχαλινώτου καὶ ἀγρίου ἐπὶ μάλλον χαρακτῆρος, κατὰ πᾶν ἔτος ἐπαυξανομένου, διὰ τῆς σχεδὸν στρατιωτικῆς ἀνατροφῆς, ἣν ὁ πατὴρ της παρεῖχεν αὐτῇ. Μήτηρ ἢ μήτηρ της ἐζήτηε νὰ ἀπασχολήσῃ αὐτὴν εἰς ἐργόχειρα αὐτῆ ἔμαθε τόσον, ὥστε μὲν νὰ γνωρίζῃ νὰ μεταχειρίζεται τὴν βελόνην ἐν ἀνάγκῃ μόνον : τούναντίον ἔμαθεν εὐχερῶς καὶ ἄνευ ἐλαχίστου κόπου τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Λατινικὴν γλῶσσαν, ἀπέβη δόκιμος καλυμθητής, ἰππεύς, θηρευτὴς καὶ ξιφομάχος, εἰς τὸ ξίφος τοῦ ὁποῦ ὑπέκυπτον πάντες οἱ σύγχρονοι εὐπατρίδαι. Ἐν ἡλικίᾳ δέκα ἐτῶν ἐγένετο ἀρχηγὸς στρατεύματος κορασίδων, ἐτοίμων πάντοτε νὰ ἀντεπεξέλθωσιν ἐναντίον τίγματος παιδῶν, οἵτινες εἶχον τὴν ἀτυχίαν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον νὰ νικῶνται ὑπὸ τῆς ἰσχύος ἢ τῶν στρατηγημάτων αὐτῆς : ἦτο μὲν δέκα τετραετίας ὁ δὸν Πέτρος δὲ-Βιλλάδο, εὐγενὴς δεκαεπταετῆς νέος, τὴν προσέβαλεν ἀποκαλέσας αὐτὴν λεμόνιον αὐτῆ τὸν προσεκάλεσεν εἰς μονομαχίαν, εἰς ἣν οὗτος ἀπῆντησε γελῶν. Τοῦτο ἦτο πλέον ἢ ὅσον ἐξήρκει, ἵνα ἐξαφθῇ παράφορος ἡ παιδίσκη ἠθέλησε νὰ ἐκδικηθῇ, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, συνενόθη μετὰ δύο ἄλλων κορασίδων τῆς αὐτῆς ἡλικίας καὶ τοῦ αὐτοῦ θάρρους. Ὅθεν ἐσπέραν τινά, ἐνῶ ὁ δὸν Πέτρος ἐξήρχετο τῆς οἰκίας τῶν γονέων αὐτοῦ, κατελήφθη ἐξ ἐφ' ἑαυτοῦ ὑπὸ τῶν τριῶν κορασίδων, αἵτινες τὸν ἔρριψαν χαμαὶ καὶ ἀφοῦ τὸν ἔδεσαν σφικτὰ καὶ τὸν ἔθεσαν χειροπέδας, ἔσυρον αὐτὸν εἰς τὸν κῆπον τοῦ δὸν-Γράντζο, ἐνθα ὑπὸ τὸ φῶς τῆς σελήνης ἀνεπτύχθη κατηγορία τοῦ ἐγκλήματος καὶ ἐδικάσθη. Ἡ ἀπόφασις διέτασεν ὅτι ἐπειδὴ ὁ προκληθεὶς διὰ νὰ ικανοποιήσῃ τὴν ὕβριν δὸν-Πέτρος ἐπεδείξατο

ολίγον σεβασμὸν πρὸς τὴν γυναῖκα, ὥρειλε νὰ κρεμασθῆ ἐκεῖ, αὐτοστιγμῆ, καὶ ἡ Καταλίνα μεταβληθεῖσα ἀπὸ δικαστοῦ εἰς δῆμιον, ἠτοιμάζετο διὰ τὸ ἔργον, ὅτε κατ' εὐτυχῆ συγκαιρίαν παρουσιάσθη ἡ μήτηρ αὐτῆς καὶ ἠλευθέρωσε τὸν δυστυχῆ νεὸν ἡμιθανῆ ἐκ τοῦ τρόμου.

Συνέπει τῆς βωμαντικῆς ταύτης ἱστορίας ὑπῆρξεν ὅτι οἱ γονεῖς τῆς Καταλίνας ἐνέκλεισαν αὐτὴν ἐν τινι μονῇ, ἧς ἠγουμένη ἦτο μία θεία τῆς. Ὅπως ἕως τότε ὡς κόρη τοῦ ἐλευθέρου κόσμου ὑπῆρξεν ὁ τρόμος τοῦ Ἀγ. Σεβαστιανοῦ, οὕτω ὡς τρόφιμος τοῦ κοινοβίου τῶν μοναχῶν ἀπέβη τὸ πειρακτικὸν τῆς μονῆς.

Ἐντούτοις εὗρεν ἐκεῖ ἄλλην τινά, ἧτις ἐν τούτῳ σχεδὸν ὑπερέβαινε αὐτήν, τὴν μοναχὴν Δόνναν δὲ Ἀλλίρε, πλουσίαν χάραν, γυναῖκα ὑπερήφανον καὶ ἐπιβλητικὴν, ἐκτάκτου ἰσχύος, χαρακτῆρος εὐερεθίστου καὶ κκαῖς καρδίας. Αὕτη ἔστρεψεν πᾶσαν τὴν προσοχὴν τῆς πρὸς τὴν μικρὰν Καταλίαν, καταχρωμένη δὲ τὴν θέσιν ἐκείνης ὡς δοκίμου, ἧτις καθίστα αὐτὴν ὑποτακτικὴν τῆς, ἀπεπειράθη ἵνα τὴν χαλιναγωγῆσῃ διὰ τρόπον ὀλίγον ἀποτόμου. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἐφάνη ὅτι οὕτως ἡ δοκίμος καθίστατο προσηνεστέρα, ἀλλ' ἀπεναντίας ἐνδομύχως αὕτη ἐστέπτετο ἐκδίκησιν.

Ἡμέραν τινὰ ἡ μοναχὴ τὴν διέταξεν νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ μαγειρεῖον, ἵνα τῇ φέρῃ θερμὸν ὕδωρ, ἡ Καταλίνα ὑπήκουσεν, ἀλλ' ὅταν εἰσῆλθε μετὰ τὴν χύτραν ἀχνίζουσαν ἡ βασιστριά τῆς ἤρχισε φωνάζουσα πρὸς αὐτήν, — Δὲν βλέπεις, ἀνόητη, ὅτι τὸ ὕδωρ θράζει; Τί θέλεις νὰ τὸ κάμω,

Ταῦτα δὲ λέγουσα τὴν ἤρπασεν ἐκ τῆς κόμης, ἀλλ' ἡ μικρὰ Καταλίνα ἄνευ περσιτέρω κέψεως, τῇ ἔρριψε κατὰ πρόσωπον τὸ βράζον ἐπὶ ἐκεῖνο ὕδωρ, καὶ ἔτρεξεν ἵνα κρυφθῆ.

Ἐγνώριζεν ὅτι φοβερὰ τιμωρίαν τὴν ἀνέμενε, καὶ ἤρχισε σκεπτομένη δραπέτευσιν. Δὲν ἦτο ὅμως καὶ τότεν εὐκολὸς ἡ δραπέτευσις ἀπὸ τῆς φυλακῆς ἐκείνης. Τύχη ἀγαθὴ, ἡ ἠγουμένη, ἀνέβηκε τὴν τιμωρίαν αὐτῆς, κατ' ὅτι τῇ ἐπιούτῃ τοῦ ἐγκλήματος ἐμελλον νὰ ἑορτάσῃ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἀγ. Ἰωσήφ. Κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα συνείθιζον αἱ μοναχαὶ νὰ μεταβαίνωσιν ἐνωρὶς εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἵνα πρῶστῶσιν εἰς τὸν ὄρθρον. Ὅτε ἡ Καταλίνα εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναὸν εὗρεν ἤδη τὴν θεῖαν τῆς γονυπετῆ ἐκείνη ἰδοῦσα αὐτὴν τῇ ἔνευσε νὰ πλησιάσῃ, τῇ ἔδωκε τὴν κλεῖδα τοῦ κελλίου τῆς καὶ τῇ εἶπε νὰ ὑπάγῃ ὅπως φέρῃ αὐτὴ τὸ προσηχητῆριόν τῆς. Μόλις εἰσελθοῦσα εἰς τὸ κελλίον, ἡ κόρη εἶδεν ὀρθοὺς κλειθρῶν κρεμάμενον εἰς τὸν τοῖχον. Ἦσαν αἱ κλειδεὶς τῶν θυρῶν τῆς ἐξόδου τῆς μονῆς. Ἄσπρα ἢ χαρὰς ἔλαμψεν εἰς τὸ βλέμμα τῆς ἡ ὁδὸς τῆς ἐλευθερίας ἠνοίγετο ἐνώπιόν τῆς. Ἐκλείσθη τὴν θύραν χωρὶς νὰ κλειδῶσῃ, ἐπέστρεψεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἔδωκε τῇ ἠγουμένη τὴν κλεῖδα καὶ τὸ προσηχητῆριον.

Ὅτε πᾶσαι αἱ μοναχαὶ συνήχθησαν, ἤρχισε δὲ τὸ ἱερὸν ἄσμα, ἐπλησίασεν αὕτη εἰς τὴν θεῖαν τῆς καὶ ἐζήτησε τὴν ἄδειαν νὰ ἀποσυρθῆ προσποιουμένη ἰσχυρὰν ἀδικησίαν, ἐκείνη δὲ τῇ ἐπέτρεψε τοῦτο.

Αὐτὸ μόνον ἐπέθιμει μετέβη εἰς τὸ κελλίον τῆς ἠγουμένης, ἔλαβε τὰς κλειδὰς αἵτινες ἐκρέμαντο ἐκεῖ, ἐφωδιάσθη μετὰ ψαλίδας, βελόνας, νῆμα, καὶ ὀλίγα χρήματα καὶ κατέλιπε τὴν μονὴν φροντίζουσα νὰ κλείῃ ὅλας τὰς θύρας διαδρόμων καὶ αὐλῶν, ὅσας ἠνοίγειν ἐξερχομένη. Μόλις ἐφθασεν εἰς τὴν ὁδὸν, ἔρριψεν ἐντὸς τάφρου τὰς κλειδὰς, καὶ πάσῃ δυνάμει ἤρξατο τρέχουσα. Διέμεινε ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας κερυμμένη ἐντὸς δάσους καστανεῶν εἰς τὰ περίξ τῆς πόλεως ἵνα ἀποπερατώσῃ τὴν μεταμόρφωσιν αὐτῆς. Ἐκ τῶν μοναχικῶν ἐνδμμάτων τῆς, ἡ κόρη κατεσκεύασεν ἀνδρικήν ἐνδυμασίαν ἣν καὶ περιεβλήθη, ἔκοψε τὴν ὠραῖαν τῆς κόμην, οὕτω δὲ μεταμορφωθείσα εἰς ὠραῖον νεανίσκον, τὴν τρίτην

νύκτα κατέλιπε τὸ δάσος. Τὸ ζωηρὸν τῆς φυσιογνωμίας τῆς, τὸ ὠραῖον ἄμα καὶ εὐερεθίστον πρόσωπόν τῆς, τὸ πλήρες ζωῆς καὶ θάρρους βλέμμα τῆς, τὸ ἐνεργητικὸν καὶ ἀεικίνητο, ὕψος τῆς, ὑπεβοήθουν οὐχὶ ὀλίγον τὸ ἀδύνατον τῆς ἀναγνωρίσεώς τῆς.

Οὕτως ἤρξατο χωρὶς καὶ αὐτὴ νὰ γνωρίζῃ τοῦ διευθύνεσθαι, προχωροῦσα εἰς ἄγνωστον ὁδὸν, καὶ τὸ ἄγνωστον ἐπιδιώκουσα πεπωμένον.

Κατ' ὁδὸν οὐδὲν ἄλλο ἔτρωγεν ἢ χόρτα καὶ ρίζας, καὶ μετὰ συνεχῆ εἰκοσάωρον ὁδοπορίαν, ἔφθασε εἰς Βικτωρίαν. Τοῦτο ὅμως οὐδὲν ἀπεθάρρυνε τὴν τολμηρὰν κόρην. Ἐκρούσε πάσας τὰς θύρας, εἰσῆλθεν ἀπὸ οἰκίας εἰς οἰκίαν ζητοῦσα ἐργασίαν, μέχρις οὗ εὗρεν ἀνθρωπὸν τινὰ ἀγαθόν, διδάσκαλον, ὅστις προσέλαβεν αὐτὴν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του.

Ἐπὶ τινὰ καιρὸν τὰ πάντα ἔβαινον καλῶς, ὅτε ἡμέραν τινὰ ὁ γηραιὸς διδάσκαλος ἀνεκάλυψεν ὅτι ὁ ὑπηρετῆς του εἶχε μεγάλην πρὸς τὴν Λατινικὴν γλῶτταν κλίσιν, καὶ ὅτι θὰ ἦτο ἀληθὲς ἀμαρτήμα ἐν δὲν τῷ ἐδίδασκεν αὐτὴν. Ἀλλ' ἐπειδὴ αὕτη δὲν ἠρέσκετο εἰς τοῦτο, ὁ δὲ διδάσκαλος ἐπέζητησε νὰ τὴν καταπέσῃ περὶ τῶν ἀγαθῶν διαθέσεων του διὰ ζυλοκοπημάτων, αὕτη κατέλιπε τὴν οἰκίαν του καὶ ἀπῆλθε τῆς πόλεως.

Διηυθύνθη πρὸς τὴν Βαλλαδολιδ, ἐνθα ἠδυνήθη νὰ τοποθετηθῆ ὡς ἀκόλουθος παρὰ τινι μυστικῶπαλλήλῳ τοῦ Βασιλέως, καὶ πράγματι ἐπὶ τινὰ καιρὸν ἦτο κατευχαριστημένη διὰ τὴν νέαν αὐτῆς τύχην. Ἀλλ' ἡμέραν τινὰ συνέπεσαν ὥστε ὁ πατήρ τῆς, ὅστις ἐτύγχανεν ἄκρος φίλος τοῦ κυρίου αὐτῆς, νὰ τὸν ἐπισκεφθῆ.

Ὁ κίνδυνος τῆς ἀναγνωρίσεως ἦτο προφανὴς οὐδεμία διεξόδος ἀπέμεινε αὐτῇ ἢ καὶ πάλιν ἡ φυγή.

Ἀφίχθεῖσα εἰς Σιβιλλίαν ἡ δόννη Καταλίνα ἤκουσεν ὅτι κεραικῶς μετανάστασις τοῦ Ἀγ. Λουκάρου, διὰ τὰς δυτικὰς Ἰνδίας ἐτάχθη εἰς τοὺς μετανάστες καὶ ἐπεβίβισθη δι' Αἰγὰν. Ἐκεῖ εἰσῆλθεν εἰς ἐμπορικὸν τινὰ οἶκον, ὁ προϊστάμενος τοῦ οἴκου τὴν ἠγάπησε καὶ τὴν προὔσταυεν ὡς ἴδιον αὐτοῦ τέκνον.

Ἐσπέραν τινὰ, μετὰ παρέουσιν μηνὸς ἀφ' ἧς ἦτο ἐν Αἰγᾷ μετέβη εἰς τὸ θέατρον, ἰσπανὸς τις Ἀλφόνσος Ρέγες ἐκάθησεν ἀκριβῶς πρὸ αὐτῆς ἐμποδίζων αὐτὴ τὴν θέαν.

— Σὺς παρκακλῶ, — τῷ εἶπεν ἡ Καταλίνα, ἐγγίζουσα τὸν ὄμον αὐτοῦ, — παρκαμερίσατε ὀλίγον.

— Τί θέλεις; Ἐχεις ὄρεξιν νὰ πιασθῆς μεζῦ μου; — ἀπήντησεν ὁ Ρέγες. — Πρόσεξε μὴ σὲ πιάσω ἀπὸ τοῦ αὐτί....

— Δοκίμασε λιγάκι, ἠλίθιε, τιποτένι, — διέκοψε λέγουσα ἡ Καταλίνα.

— Ἐξω, ἔξω, χυδαία, — ἐκραύγασεν ὁ Ρέγες — ἢ ἄλλως σὲ κόβω σὲ δέκα κομμάτια.

Ἡ δόννη Καταλίνα ἦτο ἄοπλος, καὶ ἠναγκάσθη νὰ ὑποχωρήσῃ, ἀλλὰ τῇ ἐπιούσῃ ἠγόρασε μάχαιραν ἠκονισμένην ὡς ζυρίφιον καὶ περιεζώσθη τὸ ζῆφος τοῦ κυρίου αὐτῆς.

Μετέβη εἰς τὴν ἐκκλησίαν, πρὸ τῆς ὁποίας περιεπίπτει ὁ Ρέγες μετ' ἐνὸς φίλου του, καὶ τὸν ἐκάλεσεν ὀνομαστί· ὅτε δὲ οὗτος ἐστράφη πρὸς αὐτήν, ἰσχυρὸν κτύπημα σπῆθης τῷ κτεφερέθη εἰς τὸ πρόσωπον συνοδευόμενον ὑπὸ τῶν ἐξῆς λέξεων :

— Ἐτσι κίπτουν σὲ δέκα κομμάτια.

Ὁ Ρέγες ἐδοκίμασε νὰ ἀμυνθῆ, ἀλλὰ τὸ αἷμα ὅπερ ἀφονον ἐξήρχετο ἐκ τῆς πληγῆς του ἠμποδίζεν αὐτὸν τοῦ νὰ βλέπῃ· ὁ φίλος του ἔτυρε τὸ ζῆφος καὶ ἐπέπεσε κατὰ τῆς Καταλίνας, ἀλλὰ μετὰ βραχυτάτην πάλην ἐπληρώθη καὶ οὗτος ὑπὸ τῆς τολμηρᾶς κόρης. Αὕτη κατέφυγεν εἰς τὴν

ἐκκλησίαν, ἀλλ' ἡ κορχὴ συνέλαβεν αὐτήν, τὴν ἔδεσε, καὶ τὴν ἔρριψεν εἰς τὸ βάθος φυλακῆς.

Ὁ κύριος αὐτῆς ἀνέλαβεν ἐνθέρμως τὴν ὑπερίσπισίν της ἡ δὲ δικαιοσύνη ἀνεγνώρισεν ὅτι διὰ τῆς κρατήσεώς της εἶχεν ἐκδραστῆ τὸ ἱερόν τῆς ἐκκλησίας ἄσυλον, καὶ ὅτι ἔνεκα τούτου ὤφελον νὰ ἀποδώσωσιν αὐτῇ τὴν ἐλευθερίαν. Προσέτι ἡ ὀριστικῶς περατωθῆ ἡ δίκη, ὁ προϊστάμενός της ἀνεκοίνωσεν αὐτῇ πρότασιν, ἣτις τὴν ἔφερον εἰς μεγίστην ἀμνηχανίαν. Ἡ πρότασις αὕτη ἦτο ὀρισμέως νὰ νυμφευθῆ ἡ δόνα Καταλίνα μετὰ τινος συγγενοῦς τοῦ τραυματισθέντος Ρέγες, μετὰ τῆς Βεατρίκης δὲλ-Καρδενάς.

Ὁ κύριός της ἐπεθύμει τὸ συνοικέσιον τοῦτο, ἡ δὲ Βεατρίκη τούναντιον ἠσθάνετο συμπάθειαν πρὸς τὸν γενναῖον καὶ χαριέντα νεανίαν. Καθ' ἐκάστην ἑσπέραν, μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐκκλησίας ἡ Καταλίνα ὤφειλε νὰ πορεύηται παρὰ τῆ μνηστῆ καὶ δεῖπνῃ μετ' αὐτῆς· οὕτως ἀπῆλθε ὁ κύριός της, καὶ οὕτως ἐπεθύμει ἡ ὠραία Βεατρίκη. Ἡ πρώτη μνηστῆ παρίστα νῦν νέον μέρος· τὸ τοῦ δειλοῦ θαυμαστοῦ.

Τέλος ἡ δόνα Καταλίνα ἀπερίσσε καὶ ἐδήλωσεν ἀνεπιφυλάκτως καὶ ἐν συντομίᾳ εἰς τὸν προϊστάμενόν της, ὅτι τῇ ἦτο ἀπολύτως ἀδύνατον νὰ ἀγαπήσῃ καὶ συζευθῆ τὴν Καρδενάς.

Ἴνα λοιπὸν τὴν διαφυλάξῃ ἐκ τῶν ἐνχλήσεων εἰς ἃς ἠδύνατο νὰ ἐκτεθῆ ὑπὸ τῆς οἰκογενείας Ρέγες, ὁ κύριος αὐτῆς τὴν ἐξάπεττειλεν εἰς Ἑραξίλλον. Πλὴν τὸ πολυτάραχον τοῦ βίου της καὶ ἐνταῦθα παρεκλήθη αὐτήν. Μετὰ βραχείαν ἐνταῦθα διαμονὴν ἠναγκάσθη νὰ ἐγκαταλείπῃ καὶ ταύτην τὴν πόλιν, συνεπέα μονομαχίας, καὶ συστάσει τοῦ πρώην κυρίου της ἀπῆλθεν εἰς Λίμνην, παρ' ἐτέρω ἀντιπροσώπῳ του, παρὰ τῷ ὁποίῳ ἠδυνήθη παρευθὺς νὰ εὖρη ἐργασίαν.

Ἐκεῖ ἔμεινεν ἐπὶ ἐννεάμηνον. Ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα ἡ αὐτὴ τὸν ἀνέμενε τύχη. Νέα ἐρωτικὴ ὑπόθεσις ἐδημιούργησε τὴν ἀνάγκην τῆς ἀναχωρήσεώς της ἐκ τῆς πόλεως καὶ οἰκίας ἐκεῖνης. Ὁ κύριος αὐτῆς εἶχε νεαρὰν σύζυγον ἣτις ἔζη μετὰ δύο χαριστῶν ἀδελφῶν της, αἵτινες ἀμφότεραι ἐρωτεύθησαν τὴν Καταλίαν.

Ἡμέραν τινα ἐνῶ οὗτος ἴστατο παρὰ τὸ παράθυρον εἶδεν ἐν τῷ κήπῳ τὴν μεγαλειέταν τούτων ἠναγκαλιζομένην τὴν Καταλίαν, καὶ παρεκινούσαν αὐτὴν ἵνα τὴν ζητήσῃ σύζυγον.

Τοῦτο ἤρκεσιν αὐτῇ ἵνα ἐν τῷ ἄμα ἐκδιώξῃ τὸν ὑποτιθέμενον ταρξίαν τῆς οἰκογενειακῆς εἰρήνης, ἡ δὲ Καταλίνα ἀνεχώρησεν ἐκείθεν μετὰ ἑλαφρὰν τὴν καρδίαν καὶ ἠὺχρηστημένη ὅτι κατάρθρωσε νὰ ἀποφύγῃ δυσαρέστους ἀποκαλύψεις.

Ἀκριβῶς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην οἱ Ἰθαγενεῖς τοῦ Ἀράγκο ἐξεστράτευσαν ἐναντίον τῶν ἰσπανῶν. Ὁ ἀντιβασιλεὺς τῆς Χιλῆς ἐστρατολόγησεν ἰσχυρὸν ἀριθμὸν ἀνδρῶν, ἡ δὲ Καταλίνα ἣτις πρὸ πολλοῦ ἐπεθύμει νὰ λάβῃ μέρος εἰς μάχην, κητετάχθη μετὰ τούτων. Ἡ ἰσχύς καὶ ἀνδρεία αὐτῆς ἦσαν τοιαῦται, ὥστε μετ' οὐ πολὺ προήχθη εἰς ἀξιωματικὸν καὶ διεκρίνετο μετὰ τῶν βυθμοφύρων. Οἱ σύντροφοί της τὴν ἠγάπων, ἀλλ' ἠρέσκοντο συγχρόνως νὰ τὴν θυμῶσωσιν ἀποκκοῦντες αὐτὴν μικρὸν ἀμύσταχον.

Μετὰ τῶν ἡμερῶν ἐν διασκεδάσει, καθ' ἣν τὰ πνεύματα ὄλων ἦσαν γενικῶς ἐξημμένα, ἀπηύθυναν αὐτῇ πλέον τοῦ συνήθους τὴν προσφώνησιν ταύτην. Ἡ Καταλίνα κατ' ἀρχὰς ἠνείχετο τὸ πρᾶγμα, ἀλλὰ κατὰ μικρὸν ἐξαπτομένη, ἔφθασε τέλος εἰς τοιαύτην ἐξαψιν ὥστε ἔρριψε τὸ χειρόκτιόν της κατὰ πρόσωπον τοῦ τελευταίου εἰπόντος, τοῦ στρατηγοῦ Σέτζα. Ἡ μονομαχία ἦτο ἀναπάρευστος καὶ πράγματι ἐγένετο τῇ ἐπιούσῃ, ὁ δὲ στρατηγὸς ἠττήθη. Ἴνα διαφύγῃ ἦν

ἀνακινούσων αὐτὴν τιμωρίαν, ἐκρύβη ἐπὶ τινὰ κριπὸν ἐντὸς ἐκκλησίας, ἐπωφεληθεῖσα δὲ τῆς πρώτης παρουσιασθείσης εὐκαιρίας, ἀνεχώρησε καὶ πάλιν εἰς Ἰσπανίαν.

— Ἐν Βαρκελλώνῃ κατετίχθη εἰς τὸν ἰσπανικὸν στρατὸν μετὰ τὸν βαθμὸν τοῦ λοχαγοῦ. καὶ χάρις εἰς τὸ φοβερὸν ξιφὸς της λίαν τυχέως ἐξετιμήθη καὶ κατέστη ὁ τρόμος τῶν ἀντιπάλων της, οὐχὶ ὀλιγώτερον ἢ ὅταν ὑπῆρξεν εἰς τὴν Νότιον Ἀμερικὴν. Οἱ ἄνδρες ἐφέροντο πρὸς αὐτὴν μετὰ σεβασμοῦ, αἱ δὲ γυναῖκες προσέφερον αὐτῇ εἰδωλοκρατεῖαν κυριολεκτικῶς. Ἡ ἐξοχωτέρα ὠραιότης τῆς Βαρκελλόνης, ἡ δόνα Μαυρικία, τῇ ἔγραφε διακαεῖς ἐρωτικὰς ἐπιστολάς, διαγειρούσα κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὴν ζηλοτυπίαν τοῦ ἴδιου αὐτῆς ἑραστοῦ, τοῦ εὐγενοῦς νέου Σεβαστιανοῦ λά-Τόρρε.

Ἐσπέραν τινα ἐν τῷ θεάτρῳ ἡ δόνα Μαυρικία, ἐν πλουσίᾳ ἀπαστραπτούση περιβολῇ, παρεκάθητο ἐν τῷ θεωρεῖῳ αὐτῆς παρὰ τὸν δὸν-Σεβαστιανόν· ἡ Καταλίνα ἦτο ἐν τῇ πλατείᾳ μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν, παρεκκλινομένη μετὰ μεγάλης προσοχῆς τὴν ἐξέλιξιν τῆς παραστάσεως. Αἰφνης ἡ δόνα Μαυρικία ἀπέσπασε ῥόδον ἐκ τοῦ στήθους αὐτῆς καὶ τὸ ἔρριψεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ὠραίου ἀξιωματικοῦ. Ἡ Καταλίνα ἤγειρε τοὺς ὀρθακμούς, ἀπὸ δὲ τῆς στιγμῆς ἐκείνης δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀποσπᾷ τὸ βλέμμα της τοῦ θεωρείου ἐκεῖνου.

— Τίς εἶνε ὁ νέος ἐκεῖνος πλησίον τῆς δόνας Μαυρικίας; ἠρώτησε τέλος ἓνα ἀξιωματικόν.

— Ὁ Σεβαστιανὸς λά-Τόρρε μνηστῆρ αὐτῆς. — ἀπεκρίθη ὁ ἐρωτηθεὶς.

Πρώτην φορὰν ἐν τῷ βίῳ της, τῆς Καταλίνας ἡ καρδία συγκινηθεῖσα ἀπώλεσε τὴν σταθερότητά της, μάτην δὲ ἡ νεᾶνις ἀνεζήτησε τὸ θῆρος αὐτῆς.

Ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ θεωρεῖῳ τῆς Μαυρικίας παράδξος σύγκρουσις ἐλάμβανε χώραν· ἐκάτερος τῶν δύο μνηστῆρων διαφόρως ἀλλ' ἐφακμένως ἠρμήευε τὸ ἐμπαθὲς ἐνδιαφέρον ὅπερ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς δόνας Καταλίνας ἔλαμπεν· ἀμφότεροι ἐνόμιζον ὅτι τοῦτο ἀπηύθυνετο πρὸς τὴν δόναν Μαυρικίαν. Ἡ ὠραία φιλάρεσκος ἠσθάνετο ἑαυτὴν οὐχὶ μικρὸν κολακευομένην, καὶ ἐπειδὴ ἐπιχαρίτες τῷ νεαρῷ ἀξιωματικῷ, ἐνῶ ὁ Σεβαστιανὸς λά-Τόρρε ἐξηκόντιζε μνησιώδη καὶ ζηλότυπα κατ' αὐτοῦ βλέμματα.

Κατὰ τὸ διάλειμμα ὁ Σεβαστιανὸς κατήλθεν εἰς τὴν πλατείαν καὶ προσεκλήσας ἰδιαιτέρως τὴν Καταλίαν, τῇ εἶπε.

— Θὰ σὰς παρεκάλουν νὰ στρέψῃτε ἰλλαχοῦ τὰ βλέμματά σας· ἡ δόνα Μαυρικία ἀρκούντως ἤδη ἐβαρύνθη δεχομένη αὐτά.

— Ἀλλὰ, κύριε, ἐγὼ οὐδὲως προσεῖχον εἰς τὸν δόναν Μαυρικίαν, ἐγὼ ἐβίβα ὑμᾶς μόνον! — ἀπάντησεν ἡ Καταλίνα δειλῆ παρὰ τὸ σύνθηες.

— Ἐμέ; θέλετε λοιπὸν καὶ νὰ με ἐμπαίζητε;

— Ἐπαναλαμβάνω ὅτι μόνον ὑμᾶς ἐβίβα· διότι πιστεύσατέ με, καθ' ὅλην τὴν Ἰσπανίαν δὲν εὕρισκεται μεγαλύτερος τρελλὸς ἀπὸ ὑμᾶς. Σεῖς ἐρωτεύεσθε μνησιώδως τὴν δόναν Μαυρικίαν, αὕτη δὲ προσμειδίᾳ πρὸς χιλίους ἄλλους.

— Προσβάλλετε αὐτὴν! Μὰ τὸν Θεόν! Μοὶ ὀφείλετε ἀπόλυτον ἰκανοποίησιν.

— Ὁ τὴν λάβητε.

— Παρευθὺς!

— Ὡς ἐπιθυμῆτε

— Ὁ λά-Τόρρε ἐκάλεσεν ἓνα τῶν φίλων του, τὸν δὸν-Καβαλλὸς, ἐνῶ ἡ Καταλίνα ἐξέλεξεν ὡς μάρτυρα τὸν στρατηγὸν Οὐρβανέτ.

Τόπος συνανήσεως ὤρισθη ἡ ὀπισθεν τοῦ θεάτρου ὁδός.

Ἡ Καταλίνα καὶ ὁ λὰ-Τόρρε δισταύρωσαν τὰ ξίφη αὐτῶν ὁ δὲ Οὐρβανέτ, ἐφόρμα ἐναντίον τοῦ Καβαλλός, κατὰ τὴν τότε ἐπικρατοῦσαν συνήθειαν νὰ κτυπῶνται καὶ οἱ μάρτυρες.

Ὁ λὰ-Τόρρε ἔλαβεν παρὰ τῆς ὠραίας αὐτοῦ ἀντιπάλου κτύπημα εἰς τὴν ἀριστερὰν πλευρὴν καὶ αἰμόφυρτος ἔπεσε πρὸ τῶν ποδῶν τῆς· σχεδὸν δὲ συγχρόνως ὁ δὸν-Καβαλλός διεπέρα διὰ τοῦ ξίφους τοῦ τὸν δυστυχῆ στρατηγόν.

Τότε εἶδε νὰ κτυπηθῶσιν ἡ Καταλίνα καὶ ὁ δὸν-Καβαλλός μετὰ μακρὰν καὶ μανιώδη πάλην, ἡ Καταλίνα ἔρριψε τέλος τὸν δεύτερον αὐτῆς ἀντίπαλον, ἤγειρε δὲ ἤδη τὸ ξίφος ἵνα δώτῃ τὸ κτύπημα τῆς χάριτος εἰς τὸν τραυματισθέντα λὰ-Τόρρε, ὅτε οὗτος ἔχασε τὰς αἰσθήσεις.

Ὅταν συνῆλθεν εἰς ἑαυτὸν εὐρέθη ἐντὸς αἰθούσης μετρίως φωτιζομένης, παρὰ δὲ τὸ προσκεφάλαιον αὐτοῦ ἐκάθητο ὠραία κόρη ἥτις καίτοι ἄγνωστος ἐν τῷ τοῖς δὲν τῷ ἦτο ἄγνωστος.

— Πρῶ εἶμαι ; — ἠρώτησεν οὗτος.

— Εἶσθε αἰμάλω-ός μου, — τῷ ἀπήντησεν γλυκεῖα τις φωνή, — μὴ κινήσθε, δὲν εἶσθε ἀκόμη ἐκτὸς κινδύνου. ὦ ! Παραχωρήσατε, σὰς καθικετεῖω τὴν εὐχαρίστησιν τοῦ νὰ σὰς ἰατρεύσῃ εἰς τὴν πληγώσασαν ὑμᾶς χεῖρα.

— Ὑμεῖς εἶσθε ; Ὀνειρεύομαι . . . Εἶνε δυνατὸν . . . ὑπετραύλισεν ὁ λὰ-Τόρρε.

— Εἶμαι ἡ δόνα Καταλίνα δὲ-Γράντζο. — εἶπε γελῶσα ἡ νεᾶνις, — πρόθυμος πάντοτε νὰ λύσω χάριν ὑμῶν τὸ αἰνίγμα.

— Σὰς παρακαλῶ, πράξατέ το.

Ἡ Καταλίνα τῷ διηγήθη ὅλην αὐτῆς τὴν ἱστορίαν, ἀπλῶς, ἀληθῶς καὶ μετὰ παρρησίας.

— Καὶ διατὶ ἐκτυπήθημεν ; ἠρώτησεν ὁ λὰ-Τόρρε.

— Διότι ὑμεῖς ὠνειρεύθητε ὅτι ἐγὼ ἠγάπων τὴν δόνα Μαυρικίαν, ἐνῶ τούναντιον αὐτῇ με κατεδίωκε μανιώδης ἐξ ἔρωτος πρὸς με.

— Ἡ Καταλίνα ἐξήγαγε τὰς ἐπιστολάς τῆς ὠραίας φιλαρέσκου καὶ ἔδωκεν αὐτάς τῷ λὰ-Τόρρε ἵνα τὰς ἀναγνώτῃ.

— Εἶσθε σκληρὰ, δόνα-Καταλίνα, — ἐστὲναξεν ὁ πληγωμένος.

— Εἶμαι τοιαύτη . . . διότι . . . σὰς ἀγαπῶ.

Ἐκάλυψε δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν τὸ πρόσωπον, ἀλλ' ἐκεῖνος, ἐναγκαλισθεὶς αὐτὴν τὴν ἠσπάσθη.

Μετὰ ἓνα μῆνα, ὁ Σεβαστιανὸς λὰ-Τόρρε ὠδήγει εἰς τὸν ἱερὸν βωμὸν τὴν ὠραίαν Καταλίαν δὲ-Γράντζο.

Ὁρέστης.

Ο ΑΦΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΤΟΛΣΤΟΗ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΙΕΡΑΝ ΣΥΝΟΔΟΝ

Ἡ πίστις τοῦ Τολστόη. — Πῶς ἐλάτρευσε
τὴν Ἐκκλησίαν

Ὁ λόμης Λέων Τολστόη ἀπήντησε εἰς τὴν περὶ ἀφορισμοῦ ἀπόφασιν τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ρωσσίας, ἡ ἀ-

πάντησις τοῦ δὲ αὐτῆ πληροὶ δυόμισυ περίπου στήλας τοῦ παρισινοῦ »Χρόνου». Ὁ μέγας συγγραφεὺς ἀρχίζει παραθέτων τὸ ρητὸν τοῦ Κόλεριτζ; « Ὁ ἀρχίζων ν' ἀγαπᾷ τὸν Χριστιανισμὸν καλλίτερον τῆς Ἀληθείας θὰ φθάσῃ μέχρι τοῦ ν' ἀγαπᾷ τὴν αἴρεσίν του ἢ τὴν Ἐκκλησίαν του καλλίτερον τοῦ Χριστιανισμοῦ, καὶ καὶ θὰ καταλήξῃ ν' ἀγαπᾷ ἑαυτὸν καλλίτερον ὅλων». Ἀκολουθῶν δὲ τὴν ἀντίθετον σειρὰν ὁ Τολστόη λέγει: « Ἡρχισα ν' ἀγαπῶ τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν περισσότερον τοῦ ἑαυτοῦ μου· κατόπιν ἠγάπησα τὸν Χριστιανισμὸν περισσότερον τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας· τῶρα δὲ ἀγαπῶ τὴν Ἀλήθειαν περισσότερον παντὸς ἄλλου».

Ὁ Μέγας Γέρον τῆς Ρωσσίας θεωρεῖ τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἀφορισμοῦ παράνομον, αὐθαίρετον, ἀδικον, ψευδολόγον, δυσφημητικὴν καὶ ἀποδεικνύουσαν μοχθηρὰ αἰσθήματα καὶ ἀνάξια κατορθώματα. Δεικνύει δὲ ὅτι ἡ δημοσίευσίς τῆς τόσον ἐξήγειρε τοὺς φανατικούς, ὥστε καθημεριῶς ἀπειλεῖται ἀπὸ δολοφονίας.

« Ἐχω ἀπαρνηθῆ, λέγει, τὴν Ἐκκλησίαν, ἥτις καλεῖ ἑαυτὴν Ὀρθόδοξον . . . διότι ἠθέλησα νὰ ὑπηρετήσω καὶ νὰ λατρεύσω τὸν Θεόν. Ἠκολούθησα πᾶν παράγγελμα τῆς Ἐκκλησίας . . . ἤδη δὲ εἶμαι πεπεισμένος ὅτι ἡ διδασκαλία τῆς θεωρητικῶς εἶνε πανοῦργον καὶ ἐπιβλαβὲς ψεῦδος καὶ πρακτικῶς, μίγμα παχυλῆς δεισδαιμονίας καὶ μαγείας. . . . Δι' αὐτὸ παρενέβηκα ἰδιαιτέραν ἀπαιτήσιν εἰς τὴν διαθήκην μου, ὅπως μὴ ἐπιτραπῇ εἰς ἱερεῖα νὰ πλησιάζω τὸ σῶμά μου. Ναι, εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἀρνούμαι ἀκατανόητον Τριάδα καὶ τὸν μῦθον τὸν ἀφορῶντα τὴν πτώσιν τοῦ ἀνθρώπου, ὅστις εἶνε μωρὸς κατὰ τὰς ἡμέρας μας. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἀρνούμαι τὴν ἀνόσιον ἱστορίαν Θεοῦ γεννηθέντος ἐκ παρθένου διὰ ν' ἀπολυτρώσῃ τὸ ἀνθρώπινον γένος. Ἀλλὰ τὸ Θεῖον-Πνεῦμα, τὴν Θεῖαν Ἀγάπην, τὸν Θεὸν τὴν μονὴν ἀρχὴν τοῦ παντὸς, δὲν ἀρνούμαι . . . Πιστεύω εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ πιστεύω ἐπίσης ὅτι ὁ ἀνθρώπος ἀμείβεται συμφῶνως πρὸς τὰς πράξεις του.

Ἐλέχθη ὅτι ἀρνούμαι ὅλα τὰ Μυστήρια. Τοῦτο εἶνε ἐντελῶς ἀληθές . . . Ὁ γέμους τῶν διεζευγμένων μου φαίνεται ὅτι διατελεῖ ἐν σαφεὶ ἀντιφάσει μετὰ τὰς διδασκαλίας τοῦ Εὐαγγελίου. Ἡ περιοδικὴ συγχώρησις τῶν ἀμαρτημάτων ἐνισχύει τὴν ἀνηθικότητα . . .

« Ἡ διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ ἔχει παραμορφωθῆ μεταποιηθεῖσα εἰς χυδασιότητα μαγείαν, οὐδεμίαν σχέσιν ἔχουσαν μετὰ τὴν διδασκαλίαν τὴν ὀδηγοῦσαν τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν μεταξύ ἀλλήλων ἀγάπην, νὰ μὴ ἀποδίδωσι κακὸν ἀντὶ κακοῦ, νὰ μὴ δικάζωσι τοὺς ἄλλους, νὰ μὴ φονεύσιν. Καὶ ἐπὶ πλέον οἱ ἔχοντες ὡς ἔργον τὰ ψεῦδη διακηρύσσουσιν εἰς τὰ βιβλία των, εἰς τὰς ἐφημερίδας των, εἰς τὰς κατηγορήσεις των, ὅτι ὁ Χριστὸς ποτὲ δὲν ἀπηγόρευσε τὸν δρῶν, ποτὲ δὲν ἀπηγόρευσε τὸν φόνον (κεφαλικὴ ποινὴ καὶ πόλεμος) καὶ ὅτι τὸ δόγμα τῆς μὴ ἀντιστάσεως εἰς τὸ κακὸν εἶνε σατανικὴ ἐφεύρεσις τῶν ἐχθρῶν τοῦ Χριστοῦ . . . Οἱ τοιοῦτοι ὁμοιάζουσι πρὸς ληστὴν φονεύσαντα ὁλόκληρον οἰκογενεῖαν ἐκ πέντε ἢ ἑξ προσώπων διὰ νὰ τῆς κλέψῃ κα-

λαίων ωρολόγιον . . . Ἐὰν ὁ Χριστὸς ἦτο δυνατὸν νὰ ἐλ-
θη πάλιν, θὰ τοὺς ἐτάρωνε μαζὴ με τὰς εἰκόνας των καὶ τ'
ἄλλα ὄργανα τῆς μαγείας των.

»Πιστεύω ὅτι ἡ θέλησις τοῦ Θεοῦ ποτὲ δὲν ὑπῆρξε τό-
σον καθαρῶς ἐκπεφρασμένη ὅσον εἰς τὸ δόγμα τοῦ ἀνθρώ-
που Χριστοῦ· ἀλλὰ δὲν δύναται τις νὰ θεωρῇ τὸν Χριστὸν
ὡς Θεὸν καὶ προσεύχεται πρὸς αὐτὸν χωρὶς νὰ δικπράττη
τὴν μεγαλειτέραν ἱεροσουλίαν . . . Ἐὰν ἀνεφαίνετο ἕτερον,
δόγμα, τὸ ὁποῖον ἠδύνετο νὰ με ἱκανοποιήσῃ καλλίτερον,
δὲν θὰ ἐδίσταζον νὰ τὸ παραδεχθῶ, καθ' ὅσον τίποτε ἄλλο
δὲν ἐνδιαφέρει τὸν Θεὸν παρὰ ἡ ἀλήθειαν».

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΠΟΙΗΣΙΣ ΠΑΠΑ ΛΕΟΝΤΟΣ Γ'

Ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος ἐδημοσίευσεν, ἐν
πολυτελεστάτῃ ἐκδόσει, κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ Ἰα-
νουαρίου, ὁ Πάπας, λυρικὴν ποίησιν, τὴν ὁποῖαν χάριν τῶν
ἀναγνωστῶν τῆς «Ἰριδος τῶν Ἀθηνῶν» μετεφφάσαμεν ἐκ
τοῦ λατινικοῦ εἰς πεζὸν λόγον.

Ὁ Πάπας, ὡς γνωστὸν, ὄχι μόνον εἶνε ἐκ τῶν λογίων
ἀνδρῶν, ἀλλὰ ἀριστος ποιητὴς ὡς ἀποδεικνύουσιν αἱ ποιή-
σεις, τὰς ὁποίας ἐδημοσίευσεν ἐν λαμπρᾷ λατινικῇ περι-
βολῇ.

Ἴδου ἡ ποίησις :

«Θεράπων τῶν ὠραίων τεχνῶν, εὐγενῆς αἰὼν παρέρχε-
ται τὰ κοινὰ ἀγαθὰ καὶ τῆς φύσεως τὰς ἀνκαλυφθείσας
δυνάμεις, ὅποιος ἐπιθυμεῖ ἄδων ἄς μνημονεύσῃ.

— Τοῦ τελευτήσαντος αἰῶνος τὰ ἀδικήματα, δεινότερα
μὲ πλῆττους· λυπούμαι καὶ γογγύζω δι' αὐτά. Φεῦ !
Πόσα πρὸς τὰ ὀπίσω ἂν πνυχτηρήσω. μνημεῖα ἀσχημιῶν
διακρίνω.

— Νὰ κλύσω διὰ τὰς σφαγὰς, τὰ θραυσθέντα σκῆπτρα
ἢ διὰ τὰς τερατώδεις ἀκολασίας, ἢ διὰ τὴν στυγεράν κατὰ
τῶν τειχῶν τοῦ Βατικανοῦ δολίαν ἔφοδον ;

— Ποῦ τὸ λαμπρὸν σέλιωμα τῆς Ρώμης, τῆς βασιλευ-
ούσης τῶν πόλεων, τὴν ὁποῖαν οἱ αἰῶνες καὶ οἱ λαοὶ ἐσέ-
βοντο ἀνέκαθεν ὡς ἔδραν τῶν Ποντηρίων ;

— Δυστυχία ἂν ἀποχωρίζωνται ἀπὸ τοῦ θεοῦ οἱ νόμοι !
Ποῖος ἐπὶ ζῆ νόμος τίμιος, ποῖα διαρκὴς πίστις ; Κλονοῦται
ἀφ' οὗ ἀπομακρυνθῆ τοῦ βωμοῦ καὶ καταστρέφει τὸ σαλευ-
θὲν δίκαιον.

— Ἀκούετε ; Τὸ πλῆθος διαδίδει τὰ ἀσεβῆ, συνειδὸς
τὴν παράφρονα σφίαν δ' ἀφ' ἰονικῆ διτχυρίζομενον ὑπερτά-
την τὴν δύναμιν τῆς ἀλόγου φύσεως.

— Τὴν τιμὴν τῆς ὑψίστης καταγωγῆς ἡμῶν ὁ ἄφρων
ἀποστρέφεται· συγγέει μετὰ τῶν ἀλόγων ζῶων τὸ ἀνθρώ-
πινον γένος.

— ὦ ! εἰς ὁποῖον βόρβορον ἀτιμίας ἀναμιγνύεται ἡ
τυφλὴ καὶ ἀσθενὴς κενοδοξία ! Τηρεῖτε πικρὸτε, ὦ θνητοί,
σεβαστοὺς τοὺς τοῦ Θεοῦ νόμους.

— Ὁ Θεὸς μόνος εἶνε ζῶ ἡ, ἀκλόνητος ἀ λήθεια,
εὐθεία καὶ μοναδικὴ ὁ δὲ οὐ εἰς τοὺς ζῶντας, Αὐτὸς μόνος
δύναται τὰ ρέοντα ἔτη νὰ διευθύνῃ κατ' εὐχὴν.

— Πρὸ οὐ πολλοῦ χρόνου, πρὸ τοῦ ἱεροῦ τάφου τοῦ
Πέτρου, αὐτὸς ἐκεῖνος ἤγαγε τὸ εὐσεβὲς πλῆθος διὰ νὰ ζη-
τήσῃ τὰ ἅγια χαρίσματα· οὐχὶ μάταιον οἰωνὸν τῆς ἀνα-
γεννωμένης εὐσεβείας.

— Ἰησοῦ, τῶν χρόνων Κύριοι, καταδέχθητε νὰ ἴσκι
εὐσπλαχνος πρὸς τὸν γεννώμενον αἰῶνα. καὶ ὤθησε πρὸς τὰ
βέλτεστα διὰ τῆς θείας ἀρετῆς τοὺς πλανωμένους.

— Σὺ, τῆς ζωοδοτήρας εἰρήνης κόμιζε τὸ σπέρμα· ἡ
ὀργή, οἱ θόρυβοι, οἱ λυπηροὶ πόλεμοι τέλος ἄς παύσωσι· καὶ
τῶν πο.ηρῶν τὰς πλάνας ρίψον εἰς τὸν Ἄδην.

— Εἰς μόνος νοῦς, ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν Σου, ν' διοικῇ τοὺς
βασίλεις διὰ νὰ πείθωνται τοῖς νόμοις Σου. Ἔστω μία
Ποίμνη εἰς Ποιμὴν· μόνον μία πίστις νὰ βασιλεύῃ εἰς τὴν
οἰκομένην.

— Συνεπλήρωσα τὸ στάδιον, τῇ Σῆ χάριτι, ἔζησα ἐνε-
νήκοντα ἔτη. Προσέθεσε Σὺ τὴν προσθήκην. Δέομαι ὅπως
μὴ ἐπὶ ματαίῳ εὐχεται ὁ δεόμενός Σοι Λέων».

Ἐκ Ζακύνθου 18 Ἰανουαρίου 1901.

Σ. δὲ Βιάζης.

ΑΙ ΔΥΟ ΔΙΑΘΗΚΑΙ

ὑπὸ τοῦ λογίου φίλου καὶ ἐγκρίτου δημοσιογράφου κ.
Πολυβ. Δημητρακοπούλου ἐξεδόθησαν αἱ «Δύο Διαθήκαι»
εἰς κομψὸν τομίδιον, κοσμούμενον ὑπὸ καλλιτεχνικῶν εἰκόνων
τοῦ κ. Χρ. Ἀριστέως. Ἐκ τῶν «Δύο Διαθηκῶν» ἀπο-
σπῶμεν περιτοπὰς τινὰς ἐκ τῆς χρυσοῦς διαθήκης.

Μὴ ἐπιδείξῃς ποτὲ τὴν τιμὴν σου· εἶνε πρᾶγμα, τὸ ὅ-
ποιον, ὅσω πλείοτερον ἐκθέτεις εἰς τὴν κοινὴν θέαν, τόσω
μᾶλλον καθιστᾷ τὴν ὑπόστασίν του ἀμφίβολον.

Ἐπιδεικνύων τὴν τιμὴν σου εἰς τοὺς διαβάτας, εἶναι
ὡσὰν νὰ λέγῃς.

— Βεβαιώσατέ με χριστιανοί, εἶναι τάχα τιμὴ αὐτό,
πού ἔτυχε νὰ ἔχω, ἢ μήπως εἶνε τίποτε ἄλλο καὶ κέκμη
λαθὸς ;

Ἡ αὔριον δὲν εἶνε ἰδικὴ σου, ἀνήκει ἀκόμη εἰς τὸν
Θεόν, ἢ εἰς τὸν διάβολον.

Ὁ ἀνθρώπος εἶνε παραδόξως γελοῖος· κατανκλίσκει ὀλό-
κληρον τὴν σήμερον διὰ νὰ σκεφθῇ τί θὰ πράξῃ αὔριον.

Βλακεία : τὸ γῆρας τῆς νεότητος.

Ἄχρειότης : ἡ νεότης τοῦ γῆρατος.

Ἄλλοιμόνον σου ὅταν ἀρχίσῃς νὰ ζῆς με ἀνκμνήσεις·
ἐγήρασες.

Νὰ θεωρῆς τὸν ἀνεμοδείκτην ἐνὸς ἀνακτόρου χρησιμώ-
τερον ἐνὸς βασιλέως ἀνικάνου· τοῦλάχιστον δὲν ἔχει ἀνάγκην
ἐξόδων, καὶ στρέφεται πρὸς ὅλα τὰ μέρη τοῦ βασιλείου του.

Ἄνεγνώρισες τὴν ἀμαρτίαν σου : ἡμάρτησες κατὰ τὸ
ἦμισυ, ἀπέπειράσαι νὰ τὴν δικαιολογήσῃς : τὴν ἐδιπλα-
σίασες.

Τὸ γῆρας δὲν ἀρχεται ἀπ' ἐκεῖ, ὅπου λευκάζεται ἡ
κόμη, ἀλλ' ἀπ' ἐκεῖ, ὅπου μαυρίζει ἡ καρδιά.

Προφύλαττε μετ' προσοχής τὸ θερμόμετρον τῆς φιλίας, καὶ ἔχειτο πάντοτε ὑπὸ τὰς ἀκτίνας τοῦ ἡλίου τῆς εὐτυχίας· μὴ τὸ θέτης ὑπὸ σκιᾶν διότι θὰ θραυσθῇ.

Ἐπάρχει καὶ κατ' χειρότερον ἀπὸ τὸ σκότος τῶν ὀφθαλμῶν τὸ μῖσος, σκότος τῆς ψυχῆς.

Ἡ στιγμή τῆς πραγματικῆς ἡσυχίας σου δὲν εἶνε ἐκείνη, καθ' ἣν κοιμάσαι σύ, ἀλλὰ ἐκείνη καθ' ἣν κοιμάται ἡ συνείδησις σου.

Ἐφ' ὅσον ἔχεις στόμαχον καὶ σάρκα ἢ ἀπόλυτος ἀρετῆ εἶνε αὐτόχρημα οὐτοπία.

Φοβοῦ τὰς πληγὰς τῶν φίλων· αὐτοὶ γνωρίζουν ποῦ ποιεῖς περισσότερο. Μὴ φοβοῦ τὰς ἐπιδημίας καὶ τοὺς λιμούς, εἶνε ὅξεις, ἀλλὰ παρέρχονται· αἱ χειρότεροι νόσοι εἶναι αἱ ἐνδημικαί.

Ἐὰν δυνηθῆς ἀρκέσθητι μόνον εἰς τὴν ιδέαν τῆς ἀπολαύσεως εἶναι ἡ διαρκεστέρα ἀπόλαυσις.

Κεφαλὴ γυμνὴ ἔσωθεν, ἢμπορεῖ νὰ μὴ προδοθῇ, ἀλλὰ κεφαλὴ γυμνὴ ἔσωθεν, ὅσον καὶ ἂν κρυφθῇ θὰ προδοθῇ.

Ἡ κεφαλὴ εἶναι τὸ μόνον πρᾶγμα ἐν τῷ κόσμῳ, τοῦ ὁποίου τὰ ἔσω φαίνονται καλεῖται ἀπὸ τὰ ἔξω.

Ὁ εὐγενέστερος προορισμὸς τοῦ θάλπου εἶνε ὅταν τὸ ἔχη, νὰ τὸ παρέχῃ καὶ εἰς τοὺς ἄλλους· διότι ἐὰν ὁ ἥλιος ἐκράτει τὴν θερμότητα καὶ τὸ φῶς δι' ἑαυτόν, καὶ ἦτο τόσο ἐγωϊστῆς, οὐδὲν ὄν θὰ εὐρίσκετο σήμερον διὰ ν' ἀνηψώσῃ πρὸς αὐτόν τὸ βλέμμα, διὰ νὰ τὸν θαυμάσῃ καὶ τοῦ ἀναγνωρίσῃ τὴν εὐεργεσίαν.

Δίσκος τὸ μόνον ἀθάνατον, τὸ ὁποῖον δημιουργεῖ ὁ θνητός.

Οὐδεὶς ὑπάρχει πρᾶγματι δυστυχῆς, ὅλοι ὅσοι φαίνονται τοιοῦτοι, νομίζουν πρῶτον ὅτι εἶναι, καὶ κατόπιν γίνονται.

ΜΟΥΣΕΙΟΝ

Ὁ κόσμος εἶναι ἀνοησία! Ἄ! τί ὠραία ἐν τούτοις ἀνοησία! Εἶναι κατὰ τὴν γνώμην κατοίκων τινῶν τοῦ Μαλαθέρ, μία τῶν τεσσάρων καὶ ἐβδομήκοντα κωμωδιῶν, δι' ὧν ὁ παντοδύναμος διασκεδάζει.

Διδερῶ

Ὁ ἔρωσ ὁμοιάζει πρὸς τὴν σελήνην, ἧς ὁ δίσκος ὅταν δὲν αὐξάνῃ σμικρύνεται.

Segur

Ὁ ἔρωσ ἐσπούδασι τὰ μαθηματικά. Ὅταν θέλῃ ν' ἀπατήσῃ τοὺς πελάτας του, ἀρχεται θέτων (κατὰ τοὺς γραμ-

ματικούς τιθέμενος) μηδενικὸν πλησίον τῆς μονάδος καὶ καθίσταται δεκάκις τρυφερώτερος. Τὴν ἐπαύριον προστίθῃ ἐν ἔτι μηδενικὸν καὶ ἀγαπᾷ ἑκατοντάκις περισσότερο, καὶ οὕτω, ἐκ μηδενικοῦ εἰς μηδενικὸν προβαίνων, φθάνει μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἡ φύσις, ἀπαλλαγείσα τοῦ πυρετοῦ τῆς νόσου, διότι ὁ ἔρωσ ἐστὶ νόσος, ἐπαναφέρει αὐτὴν εἰς τὴν μονάδα, τί λέγω τὴν μονάδα! εἰς τὸ ἀπλοῦν μηδενικόν.

Segur

Ἄν ὁ σκοπὸς τοῦ Θεοῦ ἦτο νὰ ἀρχῇ ἡ γυνὴ τοῦ ἀνδρὸς θὰ ἐλόμβανεν αὐτὴν ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Ἀδάμ! Ἄν προτίθετο νὰ τὴν καταστήσῃ δούλην του, θὰ ἐπλαττεν αὐτὴν ἐκ τῶν ποδῶν του· ἠθέλησε νὰ τὴν ἀναδείξῃ σύντροφον τοῦ ἀνδρὸς καὶ ὁμοταγῆ αὐτῷ, δι' ὃ καὶ τὴν ὑποκόσμησεν ἐκ τῶν πλευρῶν του.

Ταλμούθ

Ἡ ὑπόληψις εἶναι τὸ ἄρτυμα δι' οὗ κατατρῶγει τὴν ὑπαρξίν του.

ΑΛΘΩΤΑΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

— Ἀφίξεις—ἀναχωρήσεις.— Διατρίψας ἐπ' ὀλίγας ἡμέρας ἐνταῦθα ἐπανέκαμψεν εἰς Τρίπολιν ὁ φίλιτος δικηγόρος κ. Δημ. Τσεκούρας.

— Ἀφίκετο ἐκ Ταϊγανίου ἡ κ. Θεανῶ Φιλήμονος, σύζυγος τοῦ ἐκεῖ προξένου τῆς Ἑλλάδος κ. Γεωργ. Φιλήμονος.

— Μετὰ βραχέα ἀν' ἐνταῦθα διαμονὴν ἀνεχώρησεν εἰς Πράκλειον ὁ κ. Ἀνδρέας Γαλιτσάτος ἔμπορος μετὰ τῆς χαριτοβούτου συζύγου του κ. Ροζάνας.

— Διατρίψας ἐπ' ὀλίγας ἡμέρας ἐνταῦθα ἐπανέκαμψεν εἰς Θήραν ὁ μεγαλέμπορος κ. Γεώργιος Κουτσογιανόπουλος οἰκογενειακῶς.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Πάτρας ὁ παρὰ τῷ ἐκεῖ Ἰ(σι)ήματι τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς ὑπάλληλος κ. Ἰ. Νικολέσης.

— Ἀφίκοντο ἐκ Καλαμῶν οἱ διαπρεπεῖς ἰατροὶ κ. κ. Πανταζόπουλος καὶ Π. Σάλμας ὅπως παρατῶσιν εἰς τὸ Πανελλήνιον ἱατρικὸν Συνεδρίον.

— Ἀφίκετο ἐκ Πάρου ὁ διακεκριμένος τηλεγραφητῆς κ. Ἀναστ. Βαρδουλάκης, ὃν μετὰ χαρᾶς ἐπανείδον, οἱ ἐνταῦθα πολυπληθεῖς φίλοι του.

— Ἀφίκετο ἐκ Θήρας ὁ ἔγκριτος ἰατρός κ. Κυριακός, ὅπως συμμετάσχῃ τοῦ Πανελ. ἱατρ. Συνεδρίου εἰς ὃ θέλει ἀνακοινώσῃ σπουδαίας ἱατρικὰς μελέτας.

— Ἀφίκετο ἐκ Μολάων ὁ ἐκείσε ἐγκατεστημένος συμβολαιογράφος κ. Π. Βουζούνα ἄς.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἄργους ἡ κ. Χριστίνα Κορβατζῆ, σύζυγος τοῦ ἐκείσε ὑποθηκοφύλακος κ. Π. Κορβατζῆ.

— Ἀφίκετο ἐκ Σμύρνης ὁ κ. Μανέλας Ξενοῦδάκης, τελειόφοιτος τῆς ἱατρικῆς ὅπως δώσῃ τὰς νενομισμένας αὐτοῦ ἐξετάσεις.

— Ἐπανέκαμψεν εἰς Θεσσαλονίκην ὁ ἐκείσε ἐγκατεστημένος μηχανικός κ. Νικολοῦδης διαμείνας ἐπὶ τινα χρόνον ἐνταῦθα. Ὁ φίλος ἐργοδηγὸς παρὰ τῇ Δημαρχίᾳ Ἀθηνῶν κ. Τασούλης ἀπεστάλη εἰς Κηφισίαν χάριν ἐργασιῶν τοῦ Δήμου.

— Βαπτίσεις. Ὁ κ. Βελλιανίτης ἀνεδέξατο ἐκ τῆς κολυμβήθρας τὸ θυγάτριον τοῦ κ. Ἀναστ. Ἀνδρεάδη ὑποπλοιάρχου τοῦ Β. Ν. ὀνομάσας αὐτὸ Ἀθηνᾶν. Νὰ τοὺς ζήσῃ.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΧΕΙΡΟΚΤΙΩΝ ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ

„Η ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ“

ΝΙΚ. ΚΟΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΕΓΑ ΕΔΟΔΙΜ ΠΩΛΕΙΟΝ Π. ΠΑΝΑ και Σα
ΕΝ ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΩ (Κεφαλληνίας)

Τὰ ἐκλεκτότερα τυριά, αἱ πεφημισμένοι μυζήθραι Κεφαλληνίας, ὅλα τὰ εἶδη τῆς ἀλκάντοποιίας, κονσέρβαι διάφοραι, τουρσιά, ἅπαντα τὰ ἀποικιακά. Βούτυρα καὶ ἔλαια ἐκλεκτά.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΝ ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΝ ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΩ (Κεφαλληνίας).

Πλουσία συλλογὴ γυναικείων φορεμάτων, ἅπαντα τὰ εἶδη πολυτελείας εἰς τιμὰς λογικὰς.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

Γ. ΣΤΑΜΠΑΔΟΥ (Ἐν Πάτραις)

Μεγάλῃ συλλογὴ κασμηρίων Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, Ραφεῖον τελειόν, ἅπαντα τὰ γυναικεία εἶδη.

Τὸ κατάστημα τοῦ κ. Σταμπάδου εἶνε τὸ

BON MARCH τῶν Πατρῶν

Ν. ΠΟΛΙΤΗΣ (Ἐν Μ. σολογγίῳ)

Οἶνοπνευματοπωλεῖον καὶ Ἀποικιακά.

Εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Ν. Πολίτη θὰ εὕρητε ἅπαντα τὰ ἀποικιακά εἰς τιμὰς μετρίας καὶ ποιότητος ἐξόχους.

Γ. ΖΗΣΙΜΟΣ (ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ)

Οἶνοπνευματοπωλεῖον

Τὰ ἐκλεκτότερα Κονιάκ, Οὐζο, Μαστίχα, Ροῦμι, Ἡδύποτα

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΛΙΘΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΚΑΙ ΤΣΙΓΚΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Α. ΤΣΑΛΙΚΗ καὶ Ο. ΠΟΑΝΤΣΗΣ

δ. — Ὁδὸς Ἀγίου Μάρκου — δ.

(Συναϊκία Καλαμιώτου)

Ἐκτελεῖται πᾶσα λιθογραφικὴ καὶ τσιγκογραφικὴ ἢ ἐργασία: **Ρεκλάμαι, ἐτικέται, κονιάκ, φαρμακείων καὶ λοιπῶν, διαφανῆς ἐργασία** ἐπὶ συναλλαγμάτων καὶ μετοχῶν.

Ἐπισκεπτήρια Ἀμερικανικά με ἀρχαιότητος.

Καλλιτεχνικὴ ἐργασία καὶ συνέπεια εἰς τὰς παραγγελίας, εἶνε τὰ **διακριτικὰ τοῦ καταστήματος.**

Τὸ κατάστημα τοῦτο θὰ καταστῇ μοναδικὸν καθ' ἅπασαν τὴν Ἀνατολήν.

ΜΕΓΑ ΝΕΟΤΕΥΚΤΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Η ΉΛΛΑΣ (ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙ)
ΝΙΚΟΛΑΟΥ Κ. ΣΑΛΟΝΙΚΙΟΥ

Κτίριον καινούργιον, εἰς τὴν παροχίαν, θεὰ μαγευτικὴ. Δωματῖα εὐρύχωρα καὶ εὐάερα, καθαριότης ἀπαστρέπτουσα, ὑπηρεσία ἀρίστη καὶ προθυμοτάτη, περιποίησις ἐκτακτος, καὶ διαμονὴ εὐάρεστος, παροχὴ, τῇ αἰτήσῃ τῶν πελατῶν, Καφὲ, Γάλακτος, Ζύθου, Σοκολάτας καὶ λοιπῶν ποτῶν.

Τιμαὶ ἐκτάκτως εὐθηναί.

Ἀμιλλάται μετὰ τὰ καλλίτερα τῶν Ἀθηνῶν

ΜΟΡΦΥΣ καὶ **ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ**
ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΟΔΟΧΟΙ (Πάτραι)

MORPHY & JEANNOPULOS
COMMISSION AGENTS

(PATRAS Grèce)

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΣΤΕΑΤΙΝΩΝ ΚΗΡΙΩΝ
ΙΩΑΝ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΥ (Ἐν Σύρῳ).

Βραβευθὲν ἐν τῇ Παγκοσμίῳ Ἐκθέσει τῶν Παρισίων 1839. Δι' ἀργυροῦ βραβείου ἐν τῇ Ἐκθέσει τῶν Βρυξελλῶν 1891.

Ἔργασία τελεία, τιμαὶ συγκαταβατικά.

Πώλησις λιονικὴ καὶ χονδρική.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ καὶ **ΕΞΑΓΩΓΗΣ**

Γ. Μυλιάδου καὶ **Ἀφ. Σταυριδάκη**

ΕΝ ΗΡΑΚΛΕΙΩ (Κρήτης)

ΟΔΟΝΤΟ-ΙΑΤΡΕΙΟΝ

ΟΜΗΡΟΥ ΡΟΜΠΟΤΟΥ

57 — Λεωφόρος Πανεπιστημίου — 57

Ἀνώδυνος ἐξαγωγή ὀδόντων. Τελεία ἐφαρμογὴ ὀδοντοστοιχιῶν ἐκ καουτσουκ, χρυσοῦ καὶ ἄλλων μεταλλῶν. Θεραπεύει τὰς παθήσεις τοῦ στόμακος. Τελεία ἀντισηψία ἐργαλείων.

Δέχεται καθ' ἑκάστην 9—12 π. μ. 2—5 μ. μ.

Διὰ τοὺς κ. κ. φοιτητὰς τὸ ἡμισυ τῆς τιμῆς τοῦ κεκατονισμένου. Διὰ τοὺς ἀπόρους δωρεὰν 12—2.

ΙΑΛΟΠΩΛΕΙΟΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΡΟΥΡΝΕΛΟΥ
ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ (Κρήτης)

Ὁδὸς Φαρδιά Στράτα

Ἄπαντα τὰ εἶδη τῆς κρυσταλλουργίας τῶν καλλιτέρων εὐρωπαϊκῶν ὑαλουργείων, πιάτα καὶ σερβίτσια ὀλόκληρα ἐκ πορσελάνης, λάμπες, κορνίζες κτλ. εἰς τιμὰς ἐκτός συναγωνισμοῦ.

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΚΑΙ ΚΑΦΕΝΕΟΝ „Η ΕΝΩΣΙΣ“
ΚΩΝΣΤ. ΑΔΕΛΑΚΗ ἢ ΡΟ-Ι-ΔΗ

ΕΝ ΗΡΑΚΛΕΙΩ (Κρήτης)

Ἐπὶ μαγευτικῆς θεᾶς κείμενον τὸ Ξενοδοχεῖον τοῦ κ. Ροῖδη, διακρίνεται διὰ τὴν καθαριότητα καὶ τὸ εὐάερον τῶν δωματίων. Ὑπὸ τὸ Ξενοδοχεῖον καφενεῖον, σφαριστήριον, ἀναγνωστήριον.

ΜΕΓΑ ΣΑΠΩΝΟΠΟΙΕΙΟΝ

Γ. καὶ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΞΕΛΑΝΗ
ΕΝ ΗΡΑΚΛΕΙΩ (Κρήτης)

Προμηθευτῶν τῆς Α.Β.Υ. τοῦ Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ
Κρήτης Πρίγκηπος Γεωργίου.

Παράγει τὸν ἐκλεκτότερον καὶ καθυρώτερον Κρητικὸν σάπωνα. Μεγάλῃ παρακαταθήκῃ, ἐξαγωγή εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικόν.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΠΙΛΩΝ

ΑΠΟΣΤ. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

(Κάτωθι Δημοτ. Θεάτρου Λεωφ. Ἀθηνᾶς)

Τὸ μόνον ἐργοστάσιον γυναικείων πιλῶν, ὅπερ διευθύνει μετ' ἀπαραμίλλου καλλιτεχνικῆς ἰδιοφυίας ἡ κ.

ΠΙΠΙΝΑ ΑΠ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Καθ' ὅλα εὐρωπαϊκὴν διὰ τὴν πλουσίαν συλλογὴν τοῦ προερχομένην ἐκ τῶν ὀνομαστοτέρων Παρισινῶν ἐργοστασίων.

Εἶναι τὸ κέντρον τῆς καλλιτέρας κοινωνικῆς τάξεως ἐν Πειραιεῖ. Ἀπῆλλαξε τὰς κυρίας καὶ δεσποινίδας τοῦ Πειραιῶς τοῦ κῆπου νὰ ἀνέρχονται εἰς Ἀθήνας καὶ παραγγέλωσι καπέλλα.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΚΑΡΑΜΟΥΓΙΑΝΟΙ

(ΕΜΠΟΡΟΙ)

ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

Ἄπαντα τὰ εἶδη τῆς γυναικείας ἀμοιέσεως, πλουσία συλλογὴ εἰδῶν πολυτελείας καὶ εἰς τιμὰς ἄς μόνον οἱ κ. κ. Καραμουγιάνοι. Λόγῳ τῆς μεγάλης καταναλώσεως κατέστησαν τοῖς πᾶσι προσιτάς.

ΜΕΓΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΣΙΔΗΡΙΚΩΝ (ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ)

Β. Γ. ΠΑΝΙΑ

(ΟΔΟΣ ΠΑΟΥΤΑΝΟΣ)

Ἄπαντα τὰ εἶδη τῶν σιδηρικῶν, σιδηρικά δι' οἰκοδομὰς πέ-
μολλα ἐκ πορσελάνης, νικελ καὶ ἄλλων μετᾶλλων, ὅλα τὰ
μαγειρικὰ σκεύη, θερμάστραι τελειοτάτου συστήματος, ἅπαντα
τὰ εἶδη τῶν ἀτμοπλοίων ἐργαλεῖα ἐκ τῶν καλλιτέρων ἀγγλι-
κῶν καὶ γαλλικῶν ἐργοστασίων. Μαχαιροπήρουνα, μουσαμάδες
καὶ κλειδαριές.

ΝΙΚ. ΝΙΚΟΛΟΥΤΑΝΗΣ

(Παθολόγος—Παιδιάτρος)

Ὁδὸς Πανεπιστημίου 56.

Δέχεται 3 1)2 — 4 1)2 μ. μ.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

Θ. ΣΥΔΔΙΜΝΙΩΤΗ (ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ)

(Ὁδὸς Ἐὐαγγελιστρίας καὶ Περικλέους)

Ἄπαντα τὰ γυναικεῖα εἶδη πολυτελείας, εἰδικὴ κατασκευὴ γυ-
ναικείων πιλῶν, κορδέλλα, πτερά, ὀμβρέλλα, μεταξωτά, πλούς,
κρέπ, σατέν, ἀτλάζια καὶ ταῦτα πάντα εἰς τιμὰς ἐκτὸς συνα-
γωνισμοῦ.

— Ὅλοι εἰς τοῦ Συλλεμενωῆ. —

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ „ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ“

ΙΩ. ΚΑΡΑΚΟΥΡΗ (ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ)

Ὁδὸς Σωτείρας ἐναντι Τιτανείου Κήπου

Τὰ καθαρότερα ὑλικά. Τὰ ἐκλεκτότερα κρέατα προμη-
θεύεται ὁ κ. Ἰω. Καρακούρη, μαγειρικὴ ἔκτακτος,
περιποιήσις, μοναδική

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

„ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ“

Γ. ΣΤΡΑΤΗΓΗ

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ

„BELLA VENEZIA“

Τὸ μεγαλο-ρεπέστερον ξενοδοχεῖον ὑπὸ τὴν διευθύνειν
τοῦ κ. Ἰω. Γαζῆ παρέχον εἰς τοὺς ἐπισκεπτομένους τὴν
Κέρκυραν εὐάερα δωμάτια, αἰθούσας, ἀναγνωστήριον, Λου-
τρόν, καὶ μαγειρικὴν ἐξοχον.

ΟΠΩΡΟΠΩΛΕΙΟΝ ΓΕΡ. ΞΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

(Ἐν Πάτραις (Ὁδὸς Ἀγ. Ἀνδρέου).

Ἄπαντα τὰ φρούτα τῆς ἐποχῆς, ὅλοι οἱ ξηροὶ καρποί,
σταφίδες, σύκα, χουρμάδες, δαμάσκηνα κλπ. εἰς ποιότη-
τας ἐκλεκτάς.

ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΩΝ ΟΜΟΓΕΝΩΝ

ΓΕΩΡ. ΜΑΡΟΥΔΑ (Ἐν Πάτραις Ὁδ. Ἀγ. Ἀνδρέου)

Καπνὰ ἐκλεκτά, Ἀγρινίου, Θεσσαλίας, Λαμίας, Τουρ-
κίας. Πεφημισμένα σιγαρέττα Ἀγρινίου.

ΜΕΓΑΛΗ ΛΕΣΧΗ ΕΝ ΑΙΓΙΩ Π. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Καινουργῆς καὶ ἀπαστράπτουσα ἐκ καθαριότητος, εὐ-
ρεῖαι αἰθουσαι, φωτιζόμεναι δι' ἀσετυλίνης, ἀναγνωστήριον
πλήρες, σφαιριστήριον καινουργῆς. Καφές Ἰεμενῆς ποτὰ
εὐρωπαϊκά.

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ ΤΟ „ΣΤΑΔΙΟΝ“ Γ. ΒΑΣΙΛΛΑΤΟΥ

Εἰς ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ (Κεφαλληνίας)

Μαγειρικὴ οἰκιακὴ, ὑλικά ἀγνά, κρέατα ἐκλεκτά, τιμαὶ
εὐθηναί.

ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΟΝ ΧΡ. ΛΕΒΕΝΤΑΚΗ

ΕΝ ΑΙΓΙΩ

Καπνὰ καὶ σιγαρέττα Θεσσαλίας, Ἀγρινίου, Λαμίας, μυ-
ρωδάτα κλπ.

ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΑΔ. ΖΑΡΙΦΗ Ἐν Πάτραις (Παρὰ τὴν πλατεῖαν

Ἀγίου Γεωργίου)

Ζῦθος Μαγγιόλου εἰς φιάλας, ὅλα τὰ οἰνοπνευματώδη
ποτὰ, Ρετσίνα Μεγάρων.

Μεζέδες ἐκλεκτοί.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ Σ. ΜΗΛΙΩΤΗ (ΕΝ ΜΕΣΣΟΛΟΓΓΙΩ)

Ἐκτὸς τῆς πλουσίας συλλογῆς ὑφασμάτων καὶ λοιπῶν
εἰδῶν τοῦ γυναικεῖου στολισμοῦ θὰ εὕρηται καὶ πλουσίαν συλ-
λογὴν ἐγγωρίων μεταξωτῶν ὑφασμάτων ἐκ τοῦ ἰδιοσυντη-
ρήτου ὑφαντηρίου τοῦ κ. Σ. Μηλιώτη.

Γίνονται δεκταὶ παραγγελίαι ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Θ. ΒΥΡΩΝ (ΕΝ ΜΕΣΣΟΛΟΓΓΙΩ)

Σ. ΜΑΚΡΥΝΙΩΤΗ

Δωμάτια καθαρὰ καὶ εὐάερα, περιποιήσις μοναδική.